

BONA PAU

PAU'S BONA

Nº 525 - Any XLIV - MONTUÏRI - NOVEMBRE - 1996

Està previst que a finals de novembre comencin les obres de restauració dels graons

Joan Verger, elegit president regional del PP

L'AMPA podria convocar manifestacions públiques

Segons el darrer cens, Montuïri compta amb 2.190 habitants

El valor rústic i urbà de Montuïri, xifrat en 5 mil milions

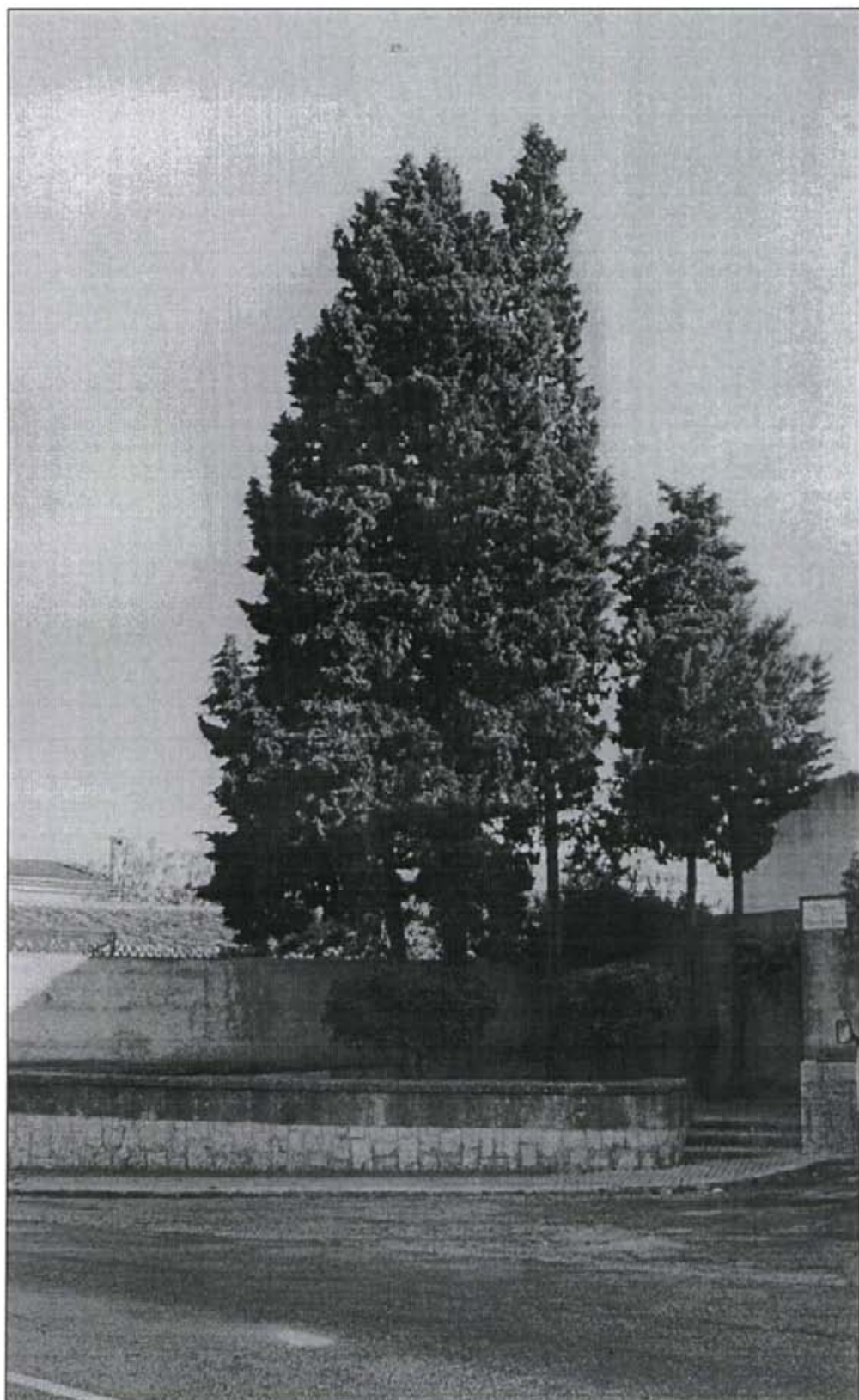
L'Ajuntament informa sobre l'Escola i l'Escoleta

El tinent de batle Jaume Bauçà, dimiteix

Dia 1 de desembre: Sa Fira

Alguns dels nins de l'Escoleta de Montuïri en un moment que estaven entretinguts jugant. Es veu que no tots hi participen amb la mateixa il·lusió

Montuïri: 2.190 habitants

L'empadronament d'enguany realitzat a Montuïri, com a la resta de l'Estat espanyol, ha ofert el següent resultat: Homes: 1.070, dones: 1.120. Total 2.190 habitants. D'aquesta manera s'ha produït un lleuger augment de 25 habitants més que a l'anterior cens.

La foto de portada

Placeta des Pou des Dau

La seva bellesa vista d'enfora contrasta amb la brutor que roman en el seu pis interior i amb la insostenible mala olor que freqüentment es desprèn del contenidor que hi ha en el seu costat i que han de suportar els sacrificats veïns.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Gaspar Socas Mora, Antoni Mateu Socas, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Antoni Mesquida Llinàs, Joan A. Payeras Ramonell, Joan Barceló Cerdà, i Catalina Barceló Mayol.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Positiu

Des d'un temps ençà es respecta poc la uniformitat de les façanes del poble. Ara sembla que l'Ajuntament promulgarà una ordenança a fi de conservar la tipologia i evitar les estridències que ja es contemplen a certes edificacions.

Negatiu

Un a l'altre es donen la culpa: MEC i Ajuntament. El fet cert és que les deficiències reconegudes per tothom a les Escoles romanen mesos i fins i tot anys sense arreglar-se; i les condicions per impartir les classes són pèssimes. Sols amb promeses el problema no se solucionarà.

D'aquí i d'allà

El valor urbà de Montuïri xifrat en 4.596 milions.

El valor cadastral urbà del municipi de Montuïri està xifrat en 4.596.529.389 pessetes i la valoració del sòl rústic s'estima en 385.682.387 pessetes, o sia, en total, el nostre municipi està valorat en 4.982.211.776 pessetes. D'aquesta manera el valor mitjà cadastral del nostre terme, per habitant, tenint en compte que a Montuïri hi ha 2.192 habitants, és de 2.272.907 pessetes.

Per altra part, el valor total de Mallorca (urbana més rústica) se xifra en 2.290.364.939.654 pessetes. O sia quasi 3'3 bilions. I per habitant, Montuïri no arriba a la mitja, que és de 3'6 milions.

(Tret d'un estudi del CIM).

La Mancomunitat sol·licita un conveni de 18 milions.

A la darrera sessió plenària dels batlles de la Mancomunitat des Pla celebrada a mitjan octubre a Porreres acordaren sol·licitar la firma d'un conveni amb INSERSO perquè el 1997 aporti una subvenció de 18 milions de pessetes per tal de donar suport a ajudes a domicili i altres tasques dels Serveis Socials dels pobles de la Mancomunitat; quantitat que resultarà insuficient, ja que el cost d'aquests serveis és de 35 milions. Això farà que s'encareixin les aportacions de cada municipi.

Oberta la temporada de caça.

El diumenge dia 13 d'octubre passat quedà oficialment oberta la temporada de caça d'enguany, que acabarà el proper 26 de gener. Segons la nova legislació els dies de caça autoritzats són els dimarts, els dijous, els dissabtes, els diumenges i els dies de festa, tant nacionals com autonòmiques. Els exemplars que poden ésser objecte de caça són la perdiu, la guàtlera, el colom, la tórtora, l'estornell, el tord, el faisà, la llebre i el conill.

Els batlles visiten la planta incineradora de Son Reus.

Dia 2 d'octubre un bon nombre de batlles des Pla i del Raiguer varen visitar la planta incineradora de Son Reus per tal de comprovar que les cendres no són tòxiques i que Son Reus romanguí com abocador definitiu del fons. En representació de Montuïri hi assistí el tinent de batle Gabriel Arbona.

Dos dits de seny

Allunyament matrimonial

En aquesta tercera consideració conjugal (la primera sortí el juliol i la segona el setembre passats) treurem a llum una altra flaqueja: la desunió o allunyament matrimonial, una falta que es comet per un o altra o els dos cònjuges. I això passa quan els dos es barallen per qualsevol cosa, quan es desinteressen o desacrediten mútuament; parlen malament un de l'altre, sobretot quan manca una mútua delicadesa en el tracte: s'ofenen, diuen grosseries o fins i tot pensen, jutgen i actuen com si es tractàs de dos individus no casats. Aleshores veim que no volen estar junts ni tampoc saben romandre tot sols, i fins i tot arriben a tenir més confiança amb terceres persones que no amb el seu espòs o esposa.

Si cercàssim els motius pels quals moltes vegades ve la desunió, els trobaríem en la insinceritat o la desconfiança mútua. Com també en la indiferència de criteris respecte a l'economia, a les despeses, a no saber-se perdonar quan l'altre és mostra agressiu.

Aconsellàrem molts de cònjuges que dialoguin amb freqüència, que deixin l'amor propi per a altres ocasions, que no sien egoistes ni orgullosos. En aquests casos els nirvis són un obstacle. En haver de dur a terme decisions de gran transcendència no ho ha de resoldre un tot sol, s'han de posar d'acord. Si, per una part, el marit no ha de ser despòtic ni autoritari, la muller tampoc ha de fer les coses en desacord o disconformitat amb el seu espòs.

Altres vegades l'allunyament matrimonial és degut a la influència i intrusió de terceres persones, encara que siguin familiars. Per això convé considerar tots els factors que porten a la desunió o distanciament, superar-los, vèncer-los i viure un i altra amb la fidelitat que un dia feliç es varen prometre... tots els dies i "fins que la mort els separi".

Salomó

L'excessiva circulació pels nostres carrers

Les queixes se senten per molts d'indrets del poble. Són abundants les veus que s'exclamen i a vegades llancen tota mena de flastomies contra l'excessiva circulació de vehicles que travessen, uns amb més rapidesa que els altres, els nostres carrers, sobretot els carrers Major i des Pujol, amb el consegüent perill que corren els vianants. Protestes ben fonamentades pel risc que suposa l'abundant tràfic per a uns carrers que fa centenars d'anys foren concebuts de tal manera que aleshores sols hi transitaven carros amb bèsties a la velocitat del caminar normal de les persones. La seva amplària era consegüent a les necessitats i exigències d'aquell temps.

És cert que els pis dels carrers no era com el d'avui; no estaven asfaltats, hi havia moltes pedres i clots, no es circulava a més de cinc quilòmetres per hora.

Com igualment es constata que els temps són diferents, que ens hem modernitzat i les presses, la manca de temps i el desig d'arribar com més prest

millor al lloc de destí, són motius més o manco fonamentats per circular a una velocitat excessiva.

Però el trist del cas és que corrin perill les persones que van a peu, que tranquil·lament van i vénen de ca seva. I és penós i lamentable que amb la seva vida o amb un accident, el veïns hagin de pagar el tribut del que no en són culpables, i en canvi romanguin inalterables els conductors que en són responsables.

Els nostres carrers no són pistes per circular-hi a la velocitat que freqüentment els travessen certs conductors incontrolats, ni tampoc vies urbanes aptes per sostenir el tràfic que hi circula.

En benefici i en atenció a tantes persones que demanen una solució a aquest problema, seria de desitjar que ho tenguessin ben en compte els qui poden donar-li una solució, i prenguin les adients mesures tan prest com sia possible a fi de tornar el sossec a les persones que hi caminen, ara que encara no hem lamentat desgràcies personals.

O. Arbona

El concert conjunt de Superna

Bella fotografia del concert conjunt que en els jardins de Superna (Esportes) oferiren la Banda de Música i la Coral Mont-Lliri el passat 7 de setembre. Encara que ens arribàs en retràs, valia la pena publicar-la

Margalida Mayol Salvà, mestra i llicenciada en Història

Una professional enamorada de la seva feina

Ens trobam amb una professional enamorada de la seva feina. Jove, d'idees fermes i precises. No hi ha vacil·lació quan contesta a les nostres preguntes. La seva joventut i la seva figura contrasten fermament amb el seu caràcter. No viu als núvols.

A través d'un somriure ens comunica també el seu sentir i exposa les seves opinions responant amb seguretat a les nostres preguntes. Les seves respostes semblen a vegades d'una persona amb una experiència del doble de la seva edat.

És convincent quan s'expressa i descriu molt bé el que pensa del que ens envolta i de la vida, mitjançant el quefer diari. Deia no tenir res important a comunicar o exposar i ens hem deixat infinitat de les seves impressions dins el tinter.

Margalida Mayol Salvà va néixer a Montuïri fa 33 anys —no s'altera el seu pols quan ens diu l'edat, al contrari, vol que consti—. És mestra nacional. Té un germà. Casada fa vuit anys amb Francesc Canuto Bauzá. Tenen dos fills de 5 i 3 anys.

— Podries dir-nos el curs dels teus estudis fins que aconseguies el títol?

— Des de molt nina vaig anar sempre a l'Escola Pública de Montuïri. El Batxiller (BUP) i COU, a l'Institut "Joan Alcover" de Palma, i el Magisteri al centre oficial de l'Estat.

— Consideres que a la pràctica, la teva professió respon a la teva vocació?

Ens mira i somriu. El gest ja serviria per a la contesta. Però aquesta no es fa esperar.

— Sí. El meu ofici té coses molt gratificants: Veure l'evolució i la marxa dels alumnes cap endavant. El despertar d'aquests nins i nines a la vida. El seu aprenentatge. Com agafen experiència. Les relacions amb ells. Les confidències que et fan. És una coneixença mútua entre els nins i la mestra. Quan entres dins la classe, ells saben instintivament com es troba d'humor el mestre o la mestra. També aquesta endevina els d'ells, col·lectivament. Psíquicament hi ha un coneixement mutu molt interessant.

— On dones classes?

— Al Col·legi Públic "Es Cremat" de

Vilafranca.

— Pel que hem entès el nins es porten molt bé. I els pares, col·laboren?

— Em satisfà que em facis aquesta pregunta. Sí. Els pares a més de conversar amb nosaltres periòdicament per saber el comportament dels seus fills, com és natural, assisteixen a les reunions escolars en més d'un 70%. Hi ha assemblees en les quals la seva assistència és d'un 100%. Son molt participatius. En la Festa del Llibre, per exemple, i en qual·sevol acte que organitzem a l'escola, col·laboren massivament. Els mestres estam molt contents del seu comportament. Comprenen, són conscients que la seva assistència i col·laboració repercuten en l'educació dels seus fills.

— A part dels assumptes escolars, es nota encara en el poble la dedicació al camp com a mitjà de vida?

— Sí. encara hi ha bastants famílies que s'hi dediquen; i he de dir que tenen un esperit inquiet, notant-se dins el poble una activitat que no sembla de gent del pla o del camp.

— On treballa el teu home?

— A la "Griferia Buades" de Palma. Els dos, el meu home i jo, tenim la feina fora de Montuïri, però ens anam i venim cada dia al poble.

"A més del graons, s'hauria de restaurar el Pou del Rei"

△

"He conegut l'època daurada i la decadència del cinema sonor al poble"

Per part nostra afegirem un detall interessant: En Francesc, l'home de na Margalida, és col·laborador de la revista "Mel i Sucre" que s'edita a Sant Joan.

— Ens pots dir les teves aficions?

— Entre altres coses m'agrada molt escoltar música i la lectura. També pas molt de gust d'estudiar. Això en duqué precisament a fer la llicenciatura d'Història. Sense esser cap experta, fruesc de l'Òpera i la música clàssica.

— Parlem de la literatura. Pots assenyalar-nos alguns autors que et resultin interessants?

— Bastants. Te'n diré uns quants: M'agrada en Milan Kundera, junt amb altres noms com els de Néstor Lujan, Carme Riera, Olga Xirinacs, Gabriel Janer Manila... tots ells entre altres com he dit.

— Després del que ens dius és de suposar que no ets estranya al teatre i al cinema. Ens equivocam?

La seva cara s'il·lumina i contesta amb un gest molt eloqüent.

— El teatre i el cinema m'encanten. Especialment el teatre; però tenim els nins petits i el meu home i jo no podem sortir les vegades que volem.

— És comprensible. Quin tipus de teatre és el que més t'estira?

— Tot, però ens entusiasmen els grups "La Cubana", "Els Joglars" i "Dagoll Dagom".

— Pots dir alguns noms que destaqués dins la cinematografia?

— Del cinema estranger dos realitzadors, també entre altres, em criden l'atenció: F. F. Coppola i M. Scorsese. Dels espanyols, en primer lloc Fernando Trueba.

– Has conegut o viscut els anys feliços del cinema de Ca n'Aloi? Ens referim al sonor.

Com totes les persones a les que hem fet una pregunta similar, la nostra interlocutora ha contestat amb un deix d'admiració i enyorança.

– Sí. Encara he conegut i viscut els anys d'esplendor del cinema de Ca n'Aloi. I també la seva decadència.

– Què ens pots dir d'aquells temps i del cinema?

Està seriosa i pensativa quan contesta.

– Mira: vaig tenir un gran disgust quan es tancà la sala de cinema. Va esser perdre una cultura, uns personatges, unes vivències. Amb aquests personatges teníem una cita obligada cada diumenge.

– Estam d'acord amb tu. La societat de l'època que estam parlant sofria moltes mancances però sembla que vivia amb més il·lusió. Vols dir-nos què opines de la societat actual pel que fa referència al món occidental?

Sembla que tenia la resposta preparada.

– La nostra societat, l'actual, és molt consumista. Som insolidaris, anam a un ritme accelerat i estressant. No podem ni saber gaudir d'altres coses més importants. Som materialistes.

– Escampant la mirada arreu del món, et pareix que tota la humanitat és així?

Ens entretenim fent comentaris. La resposta no li és fàcil de contestar, pel que sembla.

– Díficil la resposta, per jo. Però sí et diré el que pens: Em preocupa la desigualtat entre el gènere humà, la misèria, la insolidaritat humana, la manca de criteri de la gent... hi ha tantes coses.

– La teva professió et duu a tractar moltes persones. Què és el que més aprecies d'aquestes?

– La sinceritat, la humanitat, vull dir el seu pensament i comportament humà, la tolerància...

Estam un curt lapse de temps abans de la següent pregunta.

– Com conceps o què és la felicitat per a tu?

Quan contesta té la mirada molt enfora, dins un horitzó indefinit.

– Bé. Mira... jo diria que es trobar-se bé amb els qui t'enrevolten i amb tu

mateix. És tenir una estabilitat interior amb un estat d'ànim constant. Emocionalment parlant, seria tenir un plaer, una pau interior.

– Quin tipus de mentides disculparies?

– Sempre que hi hagués una explicació lògica en disculparia moltes.

– En les reunions, ets partidària només d'escoltar o d'exposar les teves opinions?

– A això no sempre ho sabem dosificar. En les reunions procur escoltar, és molt important; però després d'haver-me format un criteri, m'agrada prendre part activa en les opinions que s'exposen i aportar solucions positives.

– Com està actualment el teu estat d'ànim?

– Som optimista –contesta tot d'una–, ara i davant el futur. Forma part del meu caràcter.

– Com vius el tema ecològic a nivell local i mundial?

– Aquest problema és un dels més greus que té actualment la humanitat. Ho embrutam tot. A més, no tenim consciència dels nostres recursos que fins i tot a nivell planetari són limitats. No els sabem administrar. Ja és necessari aprendre'n i ràpidament. Però vull dir-te que als nins ja els educam perquè tinguin un respecte especial per la natura.

– Al nostre poble hi ha un tema d'actualitat: el graons. Sembla que prest començaran les obres de restauració. Podries dir-nos, segons la teva opinió, a quin punt o punts del poble són necessàries també les mans del restaurador?

– Sens dubte el Pou del Rei. És necessari per no dir urgent, que llevin d'un dels cantons de la bugadaria l'obra que hi té aferrada "Gesa". Aquest recinte restaurat, ben cuidat i posar a punt, realçaria i diria molt a favor del nostre poble.

– Tens alguna atracció especial per algun personatge històric?

– Admir molts de personatges que han fet història. No m'atreveix a esmentar cap nom ja que...

S'atura un moment per acabar la frase.

... Cada personatge dins la seva època, dins el seu context, té la seva importància. Quan surt d'aquest context a vegades perd la seva magnitud.

– Pots reproduir-nos alguna estampa de la teva infància que sia agradable per a tu?

– Sí. Mira... tenc certs records que retenc amb gust. Un d'ells és la sortida d'escola amb les meves amigues i més tard jugar en mig del carrer tranquil·lament, cosa que avui és quasi impossible. Record també el grup d'amigues quan anàvem a jugar al Dau. Són uns records agradabilíssims. Però no som nostàlgica; cada època té les seves coses bones i no tan bones.

– Per últim, la present entrevista t'ha paregut bé en el nostre idioma o t'haguessis estimat més en castellà?

– Sens dubte en el nostre idioma, tal com està. És la meua llengua, la llengua dels meus pares.

Tot un caràcter, na Margalida. Durant l'entrevista precisava i puntualitzava tot el que deia. La seva conversa era fluïda i animosa, amb l'entusiasme propi de la seva joventut. Mentre dialogàvem amb ella ens hem allargat amb temes que han quedat aquí condensats al màxim. De quasi tot en deixam constància.

Miquel Martorell Arbona

Llibreta Estrella
SUPER3

La llibreta
súper esportiva

"la Caixa"
CENTRE D'ESTUDIS I INVESTIGACIÓ DE LA CULTURA

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

CENTRE COORDINADOR

Biblioteca Municipal de Montuïri

NOVETATS BIBLIOGRÀFIQUES

- **Ortocard: regles d'ortografia catalana.**- Barcelona: Castellnou, 1995.
- **Verbicard: tots els verbs catalans conjugats.**- Barcelona: Castellnou, 1995
- *Garcías, Gina.*- **Ramon Aguiló: memòria sentimental del canvi.**- Palma: Lleonard Muntaner, 1996.
- *Santandreu, Jaume.*- **Tristesa amant.**- Palma: Lleonard Muntaner, 1996.
- *Gayà, Víctor.*- **Manual per protegir-se de mestres i educadors.**- Palma: Lleonard Muntaner, 1995.
- *Prohens, Bartomeu.*- **Inquisició i bruixeria a Mallorca: 1578-1650.**- Palma: Lleonard Muntaner, 1995.
- *Vidal, Jaume.*- **Estudis de Literatura medieval i moderna.**- Palma: Moll, 1996.
- *Bibiloni, Andreu.*- **El comerç exterior de Mallorca: homes, mercats i productes d'intercanvi (1650-1720).**- Palma: El Tall, 1995.
- *Tomàs, Macià.*- **El foc de Sant Antoni a Mallorca: medicina, història i societat.**- Palma: El Tall, 1996.
- *Huguet, Damià.*- **Les fites netes.**- Palma: Moll, 1996.
- *Pomar, Elvira.*- **Trasparències.**- Palma: Moll, 1996.
- *López Crespí, Miquel.*- **Punt final.**- Palma: Moll, 1995.
- *Binifar, Miquel.*- **La cuina dels ermitans.**- Palma: Miquel Font, 1996.
- *Palau, Josep M^a.*- **Unes lligacames negres.**- Palma: Moll, 1996.
- *Bezares, Miquel.*- **Plaça d'Àfrica.**- Palma: Moll, 1996.
- *Guasp, Joan.*- **Fa molt de fred al nord de Quebec.**- Palma: El Tall, 1996.
- **Segon llibre de Lectures Mallorquines.**- Palma: Moll, 1996.
- **S'Albufera de Mallorca.**- Palma: Moll, 1995.
- *Amengual, Bartomeu.*- **Lloret de Vistalegre: imatges d'ahir.**- Palma: Miquel Font, 1996.
- *Estelrich, Joan.*- **Entre la vida i els llibres.**- Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Monserrat, 1996.
- *Ferrà, Bartomeu.*- **Ciutat: ha seixanta anys (1850-1900).**- Palma: Miquel Font, 1996.
- *Pons, Jerònia.*- **Companyies i mercat assegurador a Mallorca: 1650-1715.**- Palma, El Tall, 1996.

HORARI

De dilluns a divendres: de les 17 a les 20 h.
Dissabtes: de les 10 a les 13 h.

**Consell Insular
de Mallorca**

S'ha dit que...

... qualcú que anava a sa Sala Mariana va caure degut an es clots que hi ha allà davant. Ara demana que s'adobi aquest tros d'asfaltat.

+

... en "Cascos" per llevar sa mala boca an es catòlics ha baixat es preu de ses ferradures!

+

... continuen ses crítiques per no acabar s'acera" que va an es camp de futbol.

+

... es contenidors des vidre fan massa renou. Si fossin de plàstic tal vegada...

+

... es policies municipal patru-llen, però encara no donen abast.

+

... hi ha queixes per sa poca consideració amb es qui tenen hora an es metge.

+

... s'han sentit crítiques desfavorables a sa polèmica que acabà en controvèrsia entre es batle i en Pere Sampol. Ni un ni s'altre volen callar i tots dos volen tenir sa raó.

+

... es demana per què s'Ajuntament no ha inclòs Montuiri en es pla de millorament de façanes del CIM.

+

... es qui van a caminar es vespres pes camí vell des Puig troben molts de clots i qualcú ja ha caigut. És que ja passa d'hora d'arreglar-lo.

+

... s'han confirmat es remors que corrien: en Jaume "Capità", per impossibilitat, deixarà es càrrec de primer tinent de batle i de regidor. Essent així passarà a formar part des Consistori una dona jove, na Joana Mª Bennassar Gomila. I se diu que es primer tinent de batle serà un regidor també jove, en Biel Matas, que no està molt gastat.

+

... es dilluns pareix festa, molt més que es diumenge. Sols manquen actuacions de conjunts o que hi hagi ball.

35 montuïrers es passejaven davall les arcades de la Plaça de San Marcos de Venècia

+

... s'hauria d'impedir que s'omplissin es carrers amb papers de propaganda. Donen una pèssima impressió.

+

... ara, que és imminent s'ampliació de sa carretera de Porreres, corre perill sa destrucció des safareig de Son Miró de prop, que té més de 100 anys. Val la pena conservar-lo.

+

... s'ofereix una iniciativa an es joves montuïrers: Es temps de des-cans o de fins de setmana podrien dedicar-se a fer un inventari des patrimoni històric-artístic des poble incloent-hi ses zones i centres prehistòrics. Seria una acció cultural beneficiosa pes nostre poble.

+

... ara que prest han de començar ses obres de restauració des graons aniria molt bé que es responsables també observassin s'entrada principal des nostre temple, que igualment necessita mà de mestre.

+

... pocs amos de cans, malgrat es decret d'alcaldia, obeeixen. Pes Dau segueixen veient-se'n molts d'incontrolats.

+

... es dissabtes i diumenges es poden veure molts de tassons romputs pes carrers. I no es fa res.

+

... just devora s'Hostal hi ha

molts de clots, a sa carretera antiga de Ciutat. A qui toca arreglar-los?

+

... no seria possible que circulas-sin menys cotxes pes carrer Major i a manco velocitat?

+

... és d'agrair que s'hagin posat contenidors en es cementeri. És d'esperar que sa gent també els utilitzi.

En Xerrim

S'ACUDIT DE S'ESPARDENYARET

— No sé que he de fer. Qui barata es cap sa grata. I què no val més gratar un poc que passejar ulls de vellut? En què diran sa morí de fam.

L'Ajuntament informa

Nota informativa sobre les Escoles i l'Escoleta

Davant la informació més o manco tendenciosa que durant el passat octubre ha aparegut en alguns mitjans de difusió, el responsable de les àrees d'Educació i Cultura del Ajuntament de Montuïri vol posar a l'abast del poble que l'Ajuntament i pel que fa a les Escoles Públiques, per diferents motius, com són els dedicats a la conservació de l'edifici, Gesa, subministraments diversos, telèfon, material tècnic, neteja, i altres despeses durant l'any 1991 es varen invertir 3.836.576 pessetes. Pels mateixos conceptes més algunes obres i esports, el 1992 hi va gastar 5.606.810 pts. L'any 1993 foren 4.051.621 pts. L'any 1994, 3.224.056 pts. i l'any 1995, 4.268.488 pts. O sia que durant aquests darrers cinc anys les despeses de l'Ajuntament pel que fa a l'ensenyament públic a Montuïri arribaren a 20.987.547 pts.

D'aquesta quantitat, allò que ha de quedar molt clar és que el MEC no hi ha posat ni una peça de quatre. Aquests doblers han sortit de la butxaca dels montuïres.

A principis del passat octubre vengué un arquitecte enviat pel MEC, el qual, després de comprovar l'estat de la situació de l'edifici, afirmà que el MEC es faria càrrec de les obres d'estructura, o sia de l'edifici en sí, ja que les de manteniment corresponen a l'Ajuntament.

Per altra part, l'Ajuntament, el passat 17 d'octubre davant la impossibilitat de mantenir una conversa telefònica urgent amb el Director Provincial del MEC li va remetre un escrit notificant-li els desperfectes agreujats recentment per les darreres pluges i la necessitat urgent de la seva reparació.

Per altra part, a principis d'agost passat el batle i el regidor de Cultura s'entrevistaren amb dit Director Provincial, el qual es va comprometre a dur terme a les obres pendents.

Finalment, el passat 24 d'octubre el batle rebé una notificació de la Direcció Provincial del MEC donant compte que s'havia rebut el crèdit de Madrid de 4.500.000 per a les obres d'urgència del Col·legi de Montuïri i que la unitat tècnica de l'esmentada Direcció procedirà im-

mediatament a actuar en conseqüència.

És d'esperar, per tant, que dins pocs dies comencin les obres i s'adobin tots els desperfectes que actualment pateix el nostre centre docent.

Escoleta-Guarderia de la Sala Mariana

Respecte a l'Escoleta-Guarderia, encara que d'una manera oficial l'Ajuntament no té cap obligació de mantenir-la, sí que ho considera com un deute moral cap al poble o com un servei necessari. Per això es va llogar la Sala Mariana juntament amb les aules de l'antiga escola parroquial.

El lloguer actualment és de 60.000 pessetes mensuals, les quals s'incrementaran segons el nivell de vida. Allà actualment s'hi fan reformes i les aules s'acondiionaran a fi que resulti una guarderia digne. Està previst que s'hi inverteixin aproximadament 3 milions de pessetes, com també que l'Ajuntament aporti una substancial ajuda per a les puericultores.

Aquesta reforma, encara que s'hagi hagut d'espera en dur-la a terme es farà de tal manera que haurà valgut la pena. Si exceptuam les dues aules, la resta pràcticament s'haurà hagut de fer de bell nou. S'ha hagut d'acondiionar un habitatge perquè els més petit hi puguin dormir de tal manera que estiguin incomunicats de renous i per altra part les puericultores puguin vigilar-los des de fora. La cuina s'ha haguda de fer nova així com els serveis, tant els dels infants com els de les puericultores. També s'ha acondicionat el pati i l'entrada.

Esperam que aquestes obres de reforma abans esmentades restin enllestides a principis d'aquest novembre. Aleshores es deixarà el local del poliesportiu i es traslladaran a la Sala Mariana

Raimundo Arbona
Responsable de les àrees d'Educació,
Cultura i Patrimoni.

RECAPTACIÓ DE TRIBUTS DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS ZONA DE MALLORCA MUNICIPI DE MONTUÏRI

COBRAMENT EN PERÍODE VOLUNTARI

ANY 1996

- Impost sobre béns immobles de naturalesa urbana
- Impost sobre béns immobles de naturalesa rústica
- Impost sobre activitats econòmiques
- Taxa per recollida de fems (Mancomunitat des Pla)

Els contribuents podran complir la seva obligació d'ingrés en període voluntari de la següent forma:

Els dies
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9
de Novembre
a les oficines de
l'Ajuntament de Montuïri
de 9 a 14 h.

- Se l'1 d'octubre al 30 de novembre acudint a les Oficines de Recaptació de Tributs de la CAIB sites al C/ Ronda de l'Institut núm. 12 - Manacor (entre les 9 i les 14 h.)

SA FIRA DE 1996

DIA I DE DESEMBRE

La Fira d'enguany serà una cosa extraordinària. Començarà divendres a les 6 i acabarà diumenge a mitja nit.

Sor Margalida Miralles

A mitjan més de setembre passat i per motius familiars vengué de Ruanda Sor Margalida Miralles "Queló". Ara, el proper 3 de novembre, té projectats tornar-hi. Li desitjam que la seva tasca allà, com infermera en aquell país africà, tan sacsat per motius bèl·lics i ètnics, doni molt fruit.

Persones Majors

Tres fets han destacat aquest mes passat entre les activitats de les Persones Majors. De l'11 al 13 d'octubre, una excursió de 35 montuïrers a Venècia (Itàlia); dia 16, una altra excursió de 654, per diferents indrets de l'illa i visitant les destil·leries de "Palo Túnel". I ja dia 20 celebraren les tradicionals i simpàtiques banyolades de les Verges. Per altra part cal dir que dia 24 a Madrid, el president del govern espanyol va rebre el Consell Estatal de Persones Majors del que hi forma part el President Rafel Socias. Aznar els assegurà que les pensions continuaran actualitzant-se segon l'índex de preus a fi que la pensió no perdi el valor adquisitiu actual.

Decisió de l'AMPA

L'Associació de Pares i Mares de les Escoles durant el passat octubre va recollir firmes entre pares i familiars dels alumnes davant la deixadesa de l'Ajuntament i del MEC en començar les obres de rehabilitació de l'edifici. El seu president, Amador Bauçà, explicava que en assemblea general es va acordar donar un termini de 15 dies una vegada recollides les firmes. De continuar en aquest estat, acordaren fer manifestacions públiques.

Escola de Música

Aquest curs ja s'ha posat en funcionament l'Escola de Música. Hi assisteixen 60 alumnes repartits en diferents assignatures: llenguatge musical, piano, flauta, clarinet, saxofó, trompeta, trompa, trombó, tuba, percussió i conjunt coral. Els mestres que imparteixen aquestes assignatures són: Bàrbara Florit, Miquel Barceló, Francesca Bauçà, Margalida Nicolau, Pere Siquier, Joan Barceló i Joan Martorell.

Funció teatral

A la Sala Mariana, dia 11 d'octubre l'agrupació teatral "Vora Mar" del Port d'Andratx va representar tres obretes

Alumnes de les Escoles havien anat a cercar bolets. Aquí mostren les seves troballes

dramàtiques. L'assistència de públic ha gués pogut esser més nombrosa.

Bar Can Pieres

El bar de Can Pieres ha canviat d'amo. Des de dia 9 d'octubre està regentat per Mateu Coll Salvà, el qual també duu el de Ca na Poeta.

Bar restaurant Es Creuers

El bar restaurant "Es Creuers" propietat de Bartomeu Bauçà, a partir de dia 1 de novembre serà explotat per Guillem Nicolau Miralles "Perons".

Restaurant es Puig

També ha canviat d'amo el bar restaurant d'Es Puig de Sant Miquel. A partir d'aquest mes se'n farà càrrec un matrimoni de Ciutat.

Gabriel Sampol, candidat al premi empenedor

El nostre paísà, Gabriel Sampol Mayol, de "Sampol, enginyeria i obres", juntament amb Miquel Llabrés Feliu, de "Construccions Llabrés", S.A., són els dos candidats seleccionats entre 15 empreses que representaran Balears en el concurs que a nivell nacional tindrà lloc a Madrid el proper 27 de febrer de 1997. Aquests premis foren creats fa una dècada i s'atorguen als empresaris emprenedors que més s'han distingit en la gestió del seu negoci, esforçant-se per crear riquesa i llocs de feina. Serà la primera vegada que aquest premi es concedeix a Espanya.

El tinent de batle Jaume Bauçà, dimiteix

Per motius personals a anunciat la dimissió el primer tinent de batle Jaume Bauçà. Serà nova regidora Joana Mª Bennassar Gomila i segons manifestacions del batle, Gabriel Matas ocuparà el lloc de primer tinent de batle.

CRÉDIT
HIPOTECARI
"SA NOSTRA"

Elegir bé és important...

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Joan Verger Pocoví, elegit president regional del PP

Interessants declaracions sobre la vida política pròpia, de les illes i de Montuïri

Joan Verger Pocoví el passat 6 d'octubre en el VIII Congrés Regional del PP que es va celebrar a Ciutat fou elegit president del seu partit per a Balears.

Joan de Son Palou ja pertanyia a l'antiga formació d'UCD que a les eleccions del 3 de març de 1979, quan ell sols tenia 35 anys, fou elegit regidor de Montuïri. Obtingueren 5 escons, però degut a la coalició entre el PSOE (3 regidors) i el PSM (altres 3), sortí elegit batle Francesc Trobat. Posteriorment, una vegada dissolta UCD passà a AP i fou 4 anys vicepresident del CIM. Mentrestant ocupava el càrrec de president de Mallorca (1984-86) d'aquesta formació política conservadora i és membre de l'executiva regional des d'aquelles hores.

Quan fa poc més d'un any Gabriel Cañellas va haver de dimitir dels seus càrrecs de President del Govern de la Comunitat Autònoma i del partit, se suposava que el substituiria Joan Verger, però no fou així, si bé, a partir d'ara, ocupa, com hem dit, el màxim càrrec en el partit a Balears.

Ara bé, és ben sabut que dins el PP hi ha greus problemes per resoldre i, per altra part, el trauma ocasionat per la forçada dimissió de Cañellas no està superat.

– Quin futur preveu Joan Verger en el seu mandat tenint en compte aquests fets i altres que es poden produir?

– Efectivament, reconec que hi ha problemes seriosos dins el PP. Un fonamentat i el més important de tots és el de superar la batalla informativa que avui el PP té damunt ella i per consegüent, si no se supera aquesta batalla informativa sé que el partit té poques coses que fer de cara al 99. I aquest és el principal objectiu que jo i l'executiva ens hem plantejat.

– Hem de suposar que Joan Verger aspiri també a ser el President del Govern Balear a les eleccions del 99 si les guanyen, o abans?

– Idò no. No tant com això. Tal vega-

da hagués estat lògic quan el senyor Cañellas va dimitir o el varen fer dimitir, que jo hagués estat president del govern. Una vegada produït això les meves ambicions no van per aquí. Pot ésser que ja sigui pels molt d'anys que ja duc dins la política i pot ésser també que si s'aconsegueix adreçar aquesta barca que es diu PP, en Joan Verger –diu ell– es doni per satisfet en la seva vida política.

– S'ha parlat de la corrupció d'alguns destacats membres dirigents del partit. Quina és la seva visió i la seva postura?

– He dit abans que hem de superar aquesta batalla informativa negativa que té el Partit Popular ocasionada per les acusacions de corrupció que damunt el Partit Popular hi ha. Per consegüent això és un tema del qual jo no sé què és què hi ha i què no hi ha. Sé que hi ha uns temes judicials en marxa i desitjaria d'una vegada per totes que la justícia, que per desgràcia en aquest país és massa lenta, es pronunciï i sabéssim a què jugar. Per consegüent allò que sí sé és que un partit polític no pot tenir tantes acusacions com les que tenim nosaltres i en conseqüència aquesta és la qüestió; una de les qüestions més importants que tenim nosaltres de cara i a les quals hem de donar una imatge positiva a l'electorat de Balears.

Armeria

BONANY

C/ Pare Perelló, 10
Telf. 83 00 52
PETRA

Ferreteria

Lloguer de maquinària de construcció
Lloguer de màquines de capolar carn per a matances
Venda de tota classe de cartutxos

Ofertes
Calderons, màquines i fogons de matances
Cartutxos de tord

– Aquests problemes, els hauran fet perdre votants?

– En aquests moments crec que tenim les eleccions perdudes. Si ara hi hagués uns eleccions autonòmiques jo pens que no les guanyaríem, i per consegüent aquest problema ens ha fet perdre votants i ens ens farà perdre més si no el resollem.

– Passant a un altre caire: podria donar-nos el seu punt de vista respecte a la unes declaracions del Batle de Montuïri i del Vicepresident del CIM, Pere Sampol. Aquest afirmà que els anys que Joan Verger fou president del CIM (1988-1994) es concediren per a Montuïri poc més de 26 milions, la qual cosa suposa ens 18 milions anuals. En canvi, des que Pere Sampol n'és vicepresident, el CIM ha donat a Montuïri, mitjançant el pacte de progrés, en concepte d'inversions, més de 59 milions. I això suposa una mitjana de quasi 30 milions anuals. Què n'opina Joan Verger d'aquest fet?

– Sembla mentida que un home com en Pere Sampol, amb l'experiència política que té, que es fiqui en aquestes qüestions. I si fos així com ell diu demostraria que els colors polítics pesen massa a l'hora de donar doblers als Ajuntaments. Jo mai ho vaig mirar. Tots els qui em coneixen saben que l'actuació del Consell Insular de Mallorca va esser en funció de les necessitats de cada un dels pobles, allunyats dels colors polítics que governaven aquella institució. No em record ni sé els doblers que vaig donar a Montuïri. Allò que sí sé és que durant els anys que vaig esser president del Consell Insular de Mallorca i en Joan Ramonell, batle, Montuïri va sofrir una profunda transformació. I en canvi els anys que el PSM va governar a l'Ajuntament de Montuïri, i després el PSOE, va esser molt negatiu per a Montuïri. En conseqüència, la resta, de si arribàs un milió més o un milió manco, no ho sé, perquè no he fet un balanç d'aquesta situació. Jo crec que en el fons i ho dic sincerament, Montuïri hi va sortir guanyant moltíssim amb un govern com el de Ramonell.

– Com veu el fet polític a Montuïri en els nostres dies?

– Jo crec que els montuïrers hem d'estar molt satisfets. Un president regional del Partit Popular; segurament que Pere Sampol serà secretari general o

"Avui les diferències ideològiques entre un partit de dretes i un d'esquerres no estan massa allunyades. I això permet més que mai la convivència"

president del PSM a Balears, un director general, per a un poble de poc més de 2.000 habitants, crec que n'és l'enveja de moltíssim municipis i de moltíssim ciutadans. Això vol dir que hi ha inquietud política de tot caire i que hi ha, no vull dir lluita perquè la lluita és sana, sinó que hi ha ambició política dins la nostra gent. Jo he tengut la sort, tal vegada la sort, d'ocupar càrrecs importants dins l'administració autonòmica i dins un partit, i consider que Montuïri ha aconseguit alguna cosa fonamental en política, com és tranquil·litzar. És a dir, encara que hi hagi destacats dirigents de partits polítics, com he dit abans, crec que es viu en convivència i fora situacions complicades. Per tant, consider que la vida política de Montuïri és intensa, positiva i hem d'estar satisfets de tenir persones que ocupen càrrecs importants, que deuen esser també fruit d'aquest esperit polític que té el poble.

– Els montuïrers afins al PP han vist amb bons ulls l'ascens de Joan Verger a aquesta presidència. En canvi no es pot dir la mateixa cosa de molts de votants dels partits de l'oposició. Quin missatge els transmetria a uns i altres?

– Crec que la política és ambició i ambició sana, i sacrifici. I torn repetir, els montuïrers hem d'estar satisfets d'esser així com som dins el context de Balears. Jo els diria, al manco pel que fa

referència a Joan Verger –diu ell–, que li agrada la política, que desitja fer feina pels pobles i per al poble i que cadascú defensa allò que creu, allò que estima; allò que ha viscut amb les seves creences polítiques. Afortunadament avui en dia, les diferències ideològiques entre una formació política i l'altra, el que es diu la dreta i l'esquerra, no estan massa allunyades. I això permet més que mai la convivència. I el que voldria dir a tots, a uns i altres, és precisament això: que hi hagi un bon clima de convivència, que cadascú defensi les seves idees i que al final tots lluitem per al benestar del poble; cadascú des de la seva visió diferent, perquè en això consisteix la democràcia. De ser tots iguals, sols hi hauria un partit. Per consegüent, havent-hi diverses opinions dins aquesta diversitat de partits, també hi ha d'haver el ben entès de col·laboració entre uns i altres. I la resta, les bregues, no serveixen per a res en política. I com que ja estam arribant a ser un país, consider que civilitzat, que vol entrar amb tots els plens drets a la Unió Europea, Montuïri també ha de ser un poble d'aquest tipus.

– Vol expressar alguna cosa més?

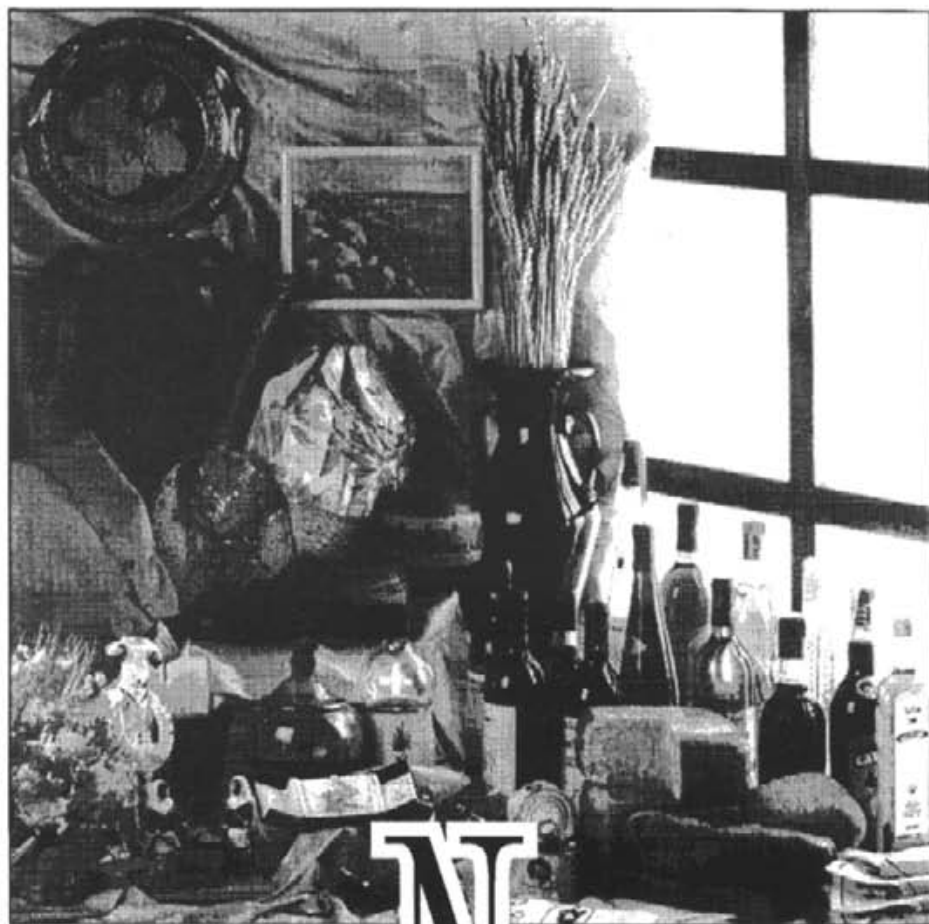
– Moltes gràcies a *Bons Pau* perquè una vegada més m'ha donat oportunitat de dirigir-me als montuïrers per expressar la meua opinió.

O. Arbona

música bar

Ca Na Poeta

Carrer Major núm. 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

A CA NOSTRA TENIM DE TOT I MOLT

PRODUCTES AMB:
DENOMINACIÓ D'ORIGEN
QUALITAT CONTROLADA
PRODUCTE DE QUALITAT ARTESANA

GOVERN BALEAR
Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria

Sandra Verger Rufián i Cristòfol Amengual Nicolau

Dos joves que comencen els estudis universitaris i ja projecten el futur

El mes passat s'iniciaren, un any més, els cursos escolars i s'acabaren les vacances estivals, tan apreciades -sobretot pels estudiants-. Ja sabem que hi ha un bon grapat de montuïrers que cursen estudis universitaris i el començament del nou curs suposa que aquest nombre es vegi incrementat. És per això que volem donar a conèixer na Sandra Verger Rufián i en Cristòfol Amengual Nicolau, dos montuïrers de 17 anys, que en aquest curs acadèmic 96-97 debutaran com a universitaris.

Na Sandra, com molts d'altres montuïrers, després d'acabar l'E.G.B. al Col·legi Públic "Joan Mas i Verd", continuà els seus estudis a l'Institut de Batxillerat "Maria Antònia Salvà" de Llucmajor, on la seva afecció per la literatura, entre d'altres coses, la féu decantar per la branca de les lletres. Una vegada acabat el C.O.U. i superades les proves de selectivitat na Sandra ha decidit experimentar l'interessant, i alhora complex, món universitari. Ben aviat començarà Relacions laborals, una carrera nova que, segons ella, té moltes sortides. Aquesta carrera suposa, segons ens digué, un contacte constant amb la gent, cosa que la motivà a decidir-se per aquests estudis. Les sortides que empara aquesta carrera són entre d'altres: desen-

Sandra Verger

Cristòfol Amengual

volupar les tasques habituals d'una gestoria, ocupar un lloc en un gabinet especialitzat en el tracte amb els treballadors d'empreses o treballar com a advocat d'ajuda al personal.

Entre les afeccions d'aquesta joveneta tenim: anar amb bicicleta, delectar-se en l'aventura de llegir i esplaïar-se escoltant música o bé anant al cinema.

L'opinió de na Sandra respecte a la joventut montuïrera és la següent: "és molt animada, li agrada divertir-se". Segons ella, hi ha grups de joves que estan molt units però a l'hora de fer pinya no hi ha distincions.

Demanant-li el seu punt de vista sobre el poble ens digué: "és un poble petit, tranquil, molt acollidor i on tots ens coneixem i sabem com tractar-nos".

En Cristòfol també passà del Col·legi públic "Joan Mas i Verd" a l'Institut de Batxillerat "M. Antònia Salvà" on tam-

bé elegí el viarany de les lletres, ja que sempre li han agradat més les assignatures de caire humanístic, i a més, no és duu massa bé amb els nombres.

Actualment ha començat el primer curs d'Història a la Universitat de les Illes Balears, on ja d'entrada s'ha hagut de familiaritzar amb un horari d'horabaixa. En Cristòfol ens digué que la diferència més rellevant de la universitat

respecte a l'institut és que, i citam literalment: "a la universitat t'has de cercar la vida sol, mentre que a l'institut t'ho donen tot fet". Ens digué també que el fet d'haver començat les classes a la facultat no ha estat motiu per no veure's amb els amics, però, potser no passa tant de temps amb ells.

Es decidí per la llicenciatura d'història perquè des de fa temps tenia molt clar que li agradava. Per a ell la sortida més generalitzada d'aquesta carrera és, sens dubte, l'ensenyament, però afegí: "no és l'única, o almenys teòricament".

En Cristòfol dedica el seu temps lliure a jugar a futbol, a estar amb els amics, a mirar la televisió i es declara un expert en la pràctica del *zapping*. Ens deixà clar però que no té cap afecció que li robi massa temps.

Respecte a l'opinió sobre la joventut montuïrera i advertint-nos que és difícil definir qualsevol col·lectiu sense caure en generalitzacions, ens digué: "pens que la joventut no és una espècie aïllada de la resta de la societat, sinó que n'és més aviat un reflex. Hi ha joves molt diferents, però la immensa majoria no ens mostren indiferents davant els problemes que ens afecten més directament, com són: la feina (quasi seria més adient dir l'atur), els problemes ecològics, la sida, el 0,7%..."

Aquest ha estat el testimoni de dos dels joves que es preparen, com tants d'altres, per afrontar-se amb fermesa al dia de demà. Des d'aquí els volem desitjar, tant a ells dos com a la resta d'universitaris del poble, un favorable i esperançador començament de curs. Molta sort!

Catalina Barceló

C/ Llinàs, 2 (Marqués de la Cenia) - Palma

Telf. 45 72 60
FAX 28 46 74

Anglès - Alemany
Rus - Polac
Castellà - Català

Professors Natius - Mini-grups

Mateu Coll Salvà, regent de dos bars

Conservarà la línia i l'estil de cada establiment i millorarà i canviarà tot quan sigui necessari

Fa poc més d'un any que en Mateu Coll Salvà es decidí a agafar un bar de la vila que no funcionava com a tal. Fa anys molts de montuïrers hi anaven a prendre cafè, més envant hi anaren els joves per escoltar música durant l'època del "pub" i finalment es tancà durant una temporada.

Al cap d'un temps en Mateu, convençut i segur del que feia, va reobrir-lo. El local ha tengut molta acceptació entre els joves per varis motius, com pugui esser els distints torneigs organitzats per en Mateu, de ping-pong, truc, pinacle, dards..., per la música que s'hi pot escoltar, per l'ambient dels diumenges a l'hora del futbol i dels altres dies en general.

Però això no és tot, el més passat en Mateu agafà un nou bar per a regentar-lo: Can Pieres. Ell mateix afirma que intentarà mantenir les línies i l'estil de cada un dels bars.

Sembla ser que l'ambició, les ganes d'en Mateu, de treballar i de relacionar-se amb la gent, no tenen fi.

Conegut per tothom, simpàtic i servicial i de tracte agradable, així és en Mateu. S'ha de dir, però, que reb el suport i l'ajuda de tota la seva família. A més, a cap d'ells els hi ve de nou aquest tipus de feina, sobretot si recordam els anys quan a Can Pieres hi treballava ell

i el seu germà Maties.

- Abans d'això, Mateu, tu ja havies realitzat diferents feines. Ens pots explicar una mica quines han estat aquestes?

- Vaig començar fent feina a Can Pieres. Llavors vaig treballar dos anys a la ferreteria Mateu de Ciutat. Més tard vaig continuar a Can Pieres, i ja per acabar vaig fer un any de Comercial a "Mapfre, assegurances". Finalment vaig tenir la iniciativa d'agafar Ca na Poeta i ara fa un mes la d'agafar Can Pieres.

- Quin motiu t'impulsà a agafar Can Pieres?

- Jo, dins Can Pieres, hi vaig estar molts d'anys fent feina per en Toni. Per a mi és la segona casa; i no només això, també ens duim molt bé amb la família de Can Pieres. Llavors se'm va presentar l'oportunitat i vaig aprofitar-la, el cap i a la fi és la feina que m'agrada i la que vull fer.

- És igual de fàcil, Mateu, dur dos bars en lloc d'un?

- No, és molt diferent. Amb un tens més bona vida. Tens més temps per dedicar-te'l a tu, per descansar, per l'oci en certa manera. Dur un bar és feina, en canvi, dos, és molta feina. Hi ha treballs que en un bar no existeixen, com pugui esser l'organització del personal, i això és molt més complicat amb dos locals.

- Es pot dir, Mateu, que la feina es multiplica per dos?

- Jo diria que la feina es multiplica per quatre o per cinc. Hi ha hores que voldries estar a les dues bandes i no pots. Amb dos bars tot és molt més complex.

- Amb l'adquisició de Can Pieres, creus que canviarà res d'alguns dels dos bars, o seguiran essent els mateixos?

- En principi i allò que jo intentaré serà que tot segueixi igual, que Can Pieres sigui el Can Pieres de sempre i Ca na Poeta, el Ca na Poeta de sempre. I això és el que la gent realment vol. Ca na Poeta des d'un principi es va agafar com per a gent jove, encara que hi ve gent de tot tipus d'edat. I de fet l'edat, crec que no ha condicionat ningú per venir-hi. En canvi Can Pieres sempre ha estat per la gent una mica major, més calmada, més seriosa. Tornant a la pregunta que m'has fet, et puc dir que intentaré mantenir els dos bars dins la línia i l'estil que caracteritza cadascun d'ells.

- Quines preferències té el jovent d'ara, Mateu? Què els hi agrada?

- Als joves els agrada que els vagis fent coses noves, diferents. No els agrada la rutina, han d'anar canviant. Que de fet és el que he intentat fer fins ara. Des que vàrem obrir Ca na Poeta fins ara he fet varis torneigs, de pinacle, de ping-

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Tejedores, 34 (Pasaje)

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

En Mateu, als 21 anys, duu els bars de Ca na Poeta i de Can Pieres, i vol créixer i expandir-se

pong amb 24 participants; de truc, amb 24 parelles, de dards amb 30 participants. He fet concerts, tres en concert. El primer va esser del grup montuïrer "No en sabem", llavors vengueren els "Confort", un grup de coloniers, i finalment els "Lactus", que fan música "country". A part d'això també hem anat fent festetes amb qualche patrocinador, de disfresses també... I ja per acabar, aquest estiu varem patrocinar un equip de futbol-7, aquí a Montuïri, el qual va fer primer del torneig. En definitiva, vaig fent, no sempre el mateix perquè, com he dit abans, als joves no els agrada repetir. I una altra cosa: una de les preferències principals dels joves és la música; et demanen molta música. Això fa que hagi d'estar al dia de les novetats discogràfiques.

- Molts de pares, Mateu, es demanen que fan tant de temps els joves dins el bar. Qui millor que tu per contestar-nos aquesta pregunta?

- És una manera més de passar el temps. Els joves generalment estudien dues, tres o quatre hores a ca seva, però arriba un moment que han mester espariar-se els nervis, necessiten fer alguna cosa i una de les possibilitats que tenen és anar al bar on hi ha els amics. Allà poden escoltar música, jugar a cartes, futbolín, ping-pong... És una modalitat més d'oci. I en certa manera és bo, ja que un bar és molt sociable, hi ha tot tipus de gent i d'opinions, és entretingut i s'hi pot aprendre. En l'hivern, la gent, els caps de setmana es concentra més als pobles que a vorera de mar. Fa dos o tres anys Montuïri era conegut per la seva marxa i pels seus "pubs", llavors la febre baixà una mica.

- Creus que enguany tornarà esser com aquells anys quan hi venia tanta gent a Montuïri? Sembla que comença bé.

- Jo no sé molt bé com està el tema de "pubs" actualment. Et diré una cosa, però; el trull dels vespres, baixar, baixar, aquí a Montuïri no ha baixat mai. Els vespres aquí sempre hi ha hagut trull, perquè a Montuïri la gent és gent de festa. Això sí, fa dos o tres anys que venia molta gent de fora poble al "pubs" de Montuïri i hi havia molt d'ambient; però

a partir de l'any passat el trull va passar dels "pubs" a la zona de plaça. Això dels vespres tot són modes: una temporada funciona un; una temporada l'altre. Enguany sembla que les coses comencen bé, jo intentaré fer coses perquè la gent segueixi.

- Què tens previst fer a curt i a mig termini, Mateu?

- A curt termini a Can Pieres tenim previst seguir amb el torneig de truc i fins i tot millorar-lo. S'ha de dir que aquest ja s'ha realitzat dotze vegades i enguany toca el tretzena, que és el número de la mala sort. I he de dir que som molt supersticiosos. Així i tot volem fer un gran sopar final amb els truquers, volem fer una cosa que no s'hagi fet mai, que surti del que és normal.

- I a Ca na Poeta?

- En quant a Ca na Poeta tenim previst un torneig de futbolín per al mes que ve. I així com passi el temps supòs que sortiran idees noves per a posar-les en pràctica. Abans de cap d'any tenc previst dur un grup musical de "rock" tipus anys 70-80. Per altra banda, a mig termini tenc previst fer un poc de canvi a Ca na Poeta. A nivell d'imatge vull intentar rentar-li un poc la cara, per dir-ho de qualche manera. Ara estam fent un moble de fusta per posar darrera la barra, vull canviar la televisió i posar-ne una de més grossa, com la de Can Pieres. També els altaveus necessiten canviar; hi ha una sèrie de coses que necessiten arreglar o modificar, i a això ho faré a mesura que passi el temps. Llavors, en l'estiu, probablement tancarem vuit o quinze dies per fer una mica de reforma. A Can Pieres, en canvi, ho mantendré tal com està i seguirem dins la mateixa línia.

- A part de tot això, Mateu, exceptuant la feina que tens, encara tens

Foto de "Sa bufeta redona de Son Sastre" de devers 1925. A baix veim na Tonina de Son Sastre i a dalt, en Miquel de Son Sastre, i en Miquel i en Toni d'Aubanya. Avui ja son morts tots.

temps per practicar esports, jugues a futbol amb el Montuïri, per exemple, tens temps per l'oci, en definitiva. Com ho pots compaginar?

- Quan duia només Ca na Poeta tenia temps per fer el que m'agradava. Tenia temps per anar al futbol, per sortir, per anar al cinema. Ara, amb Can Pieres, no és que sigui diferent, però has d'estar molt més ficat dins la feina; tens més mals de caps, hi has d'estar més damunt. Això fa que el temps d'oci del que disposava s'hagi reduït considerablement.

Ja ho veis, un jove, que en només vint-i-un anys i molt de coratge, en Mateu Coll Salvà, ha aixecat un bar, Ca na Poeta, que feia temps estava tancat. A més, com tothom sap, el mes passat agafà Can Pieres. En Mateu, però, no es conformava, volia créixer, expandir-se com pretén tot empresari.

Antoni Mesquida

La politització dels montuïrers ve d'enrera

Montuiri: "El pueblo de la bonanza"

Així comença un apartat dedicat al nostre poble a la revista Unión Patriótica, publicació editada durant els anys vint del nostre segle i que era l'orgue oficial del partit que duia el mateix nom: Unión Patriótica.

Però, abans de continuar amb l'escrit farem una mica d'introducció històrica del que fou la *Dictadura de Primo de Rivera*. L'Estat espanyol es trobava a les acaballes de la dècada dels deu i començaments del vint amb una crisi política molt forta, els partits monàrquics que s'havien alternat al poder des de l'època de la Restauració borbònica no podien fer front als cada dia més forts grups republicans i nacionalistes, a més d'una classe obrera enfervoritzada per la victòria dels bolxevics a Rússia.

Juntament amb això, Espanya mantenia una guerra colonial al nord d'Àfrica contra les kàbiles d'Abd el-Krim per defensar els interessos que la burgesia posseïa a les diferents mines de l'actual Marroc. Aquesta guerra com es pot suposar era molt mal vista per les classes més baixes de la societat que veien com els seus fills anaven a defensar interessos que no els hi eren propis mentre els fills de la burgesia mitjançant el pagament d'una quota es lliuraven de marxar a la lluita (1).

La xispa que feu esclatar-ho tot fou la derrota de les tropes espanyoles a El Annual (21-07-1921). Les conseqüències polítiques, que afectaren inclús al Rei Alfons XIII, provocaren l'aixecament dels militars i la instauració de la Dictadura que durà fins a l'any 1929.

L'escrit que segueix és un florilegi dedicat als que governaren el municipi durant aquests anys. Tan sols cal resaltar el que s'exposa en el primer paràgraf i que ens demostra clarament que la politització del montuïrer no és una cosa recent, sinó que ja ve d'enrera.

"Montuiri es uno de los pueblos de la provincia más castigados por las luchas políticas, de tal manera que eran proverbiales los escándalos políticos que continuamente se sucedían. Don Antonio Maura llamaba a esta villa "el pueblo de las tempestades", a causa de los continuos y enconados conflictos

Des dels anys 20 ençà Montuiri continua distingint-se políticament

que sucedieron.

La subida del directorio al poder calmó inmediatamente estas luchas, mal llamadas políticas, y desde entonces se ha disfrutado de una era de paz ininterrumpida, a pesar de algunas intenciones de los fracasados políticos antiguos.

El primer Alcalde que se nombró fué D. Pablo Simeón de la Paz, quien asumió la presidencia de este municipio, a raíz de la destitución de los Ayuntamientos en 30 de septiembre de 1923, habiendo desempeñado la Alcaldía hasta principios de este año, en que le sucedió el prestigioso propietario D. Jaime Alcover Noguera (3). En recuerdo de la gestión del Sr. Simeón será imperecedero. Ha normalizado la hacienda municipal, extinguiendo las deudas en su casi totalidad, y suprimiendo abusos y corruptelas, emprendió la reforma y construcción de caminos que antes estaban intransitables, y preparó al Ayuntamiento para emprender las grandes reformas que están en vías de ejecución. Se ha comprado un solar para la construcción de una escuela graduada de niños, y está decidida la construcción de una nueva casa Ayuntamiento, y ésta y otras mejoras urbanas que están en proyecto cambiarán el aspecto de la población, como ya se ha cambiado su fisonomía moral.

El Presidente del Comité Local de la Unión Patriótica, el médico D. Matías Munar Durán, de común acuerdo con el actual Alcalde Sr. Alcover, dirigen dies-

tramente la política, continuando la obra regeneradora del pasado Alcalde y coadyuvando todos de manera directa a la gran labor de levantar la vida de esta simpática población en todos los órdenes, para el mayor bienestar de la Patria.

Por lo tanto merecen todos cuantos realizan una labor patriótica la mayor enhorabuena, que el pueblo les recompensará con su gratitud, pues nada honra tanto ni enaltece, como el saber y recibir las pruebas de confianza, de satisfacción y de júbilo de los pueblos que saben apreciar, en todo lo que valen, las grandes obras de reconstrucción, que levantan su nivel y acrecientan el valor de la ciudad o de la villa y por consiguiente aumentan en mucho el valor de todo lo que en la villa o ciudad existe, y en general honran y ponen de relieve la eficacia y bondad de los órganos directores en orden al engrandecimiento de la nació.

Guillem Mas Miralles

1. - Ja l'any 1909 els mateixos problemes conduïren als fets de la Setmana Tràgica a Barcelona.

2. - Pau Simeón de la Paz era un maonès que residia a Montuiri des de l'any 1913, vivia al número 7 del carrer Major i segons el padró d'habitants de l'època, el seu ofici era sabater, tenia en el moment de la pujada de Primo de Rivera al poder (1923) 53 anys.

3. - Per conèixer informació sobre Jaume Alcover Noguera podeu mirar la secció "Montuïrers que han deixat petjada" del mes d'octubre de l'any 1995.

Preus d'escàndol

A la vila de Sant Joan, el dia 9 de maig de 1865 moria la filla del poble anomenada Tonina-Aina Matas i Ferragut. El dia abans de morir, 8 de maig, havia fet testament. Deixava l'ús-defruit de tots els seus béns al seu marit Joan Oliver i Gual, també de Sant Joan. La propietat, als seus fills sobrevivents Joan, Àngela i Catalina, en el mode i forma en què instituiria l'usufructuari, per a la qual cosa li atribuïa tot el poder i facultats necessaris.

A Sant Joan, el 28 de desembre de 1885, després de 20 anys de viudo, moria Joan Oliver i Gual. En el testament ordenat el 19 de juliol del mateix any, fent ús de la facultat que li havia conferit la seva difunta esposa, i a compte de la llegítima paterna i materna llegà: a n'Àngela, la finca de Son Tei, dins el terme de Sineu; a na Catalina, Son Picornell i 300 lliures mallorquines. Però si alguna de les dues filles no es conformava amb aquella disposició, no volia que tingués efecte el llegat i únicament les deixava el que de dret pogués correspondre'ls. Acabava el testament instituint hereu universal de tots els seus béns propis i els de la difunta esposa al seu fill Joan.

N'Àngela, amb escriptura pública de 10 de març de 1886, manifestà la seva conformitat amb la disposició paterna donant-se per íntegrament satisfeta. Però na Catalina no acceptà el llegat patern i el 26 d'abril de 1886, davant el Jutjat de la Catedral, impugnà l'herència.

A fi de calcular el que de dret pogués correspondre a na Catalina es va haver de fer un inventari dels béns paterns i materns. D'aquest inventari en trauré aquelles dades que puguin interessar als lectors i lectores de *Bona Pau* i no cansar-los.

Ara arriben els preus escandalosos de fa 110 anys:

De l'inventari dels béns que formen l'herència de Joan Oliver i Gual:

FRUITS: 120 quarteres de blat a 15 pts. la quartera; 1.800 pts., 120 quarteres de civada i ordi a 7'50 pts. la quartera; 900 pts., 50 quarteres de faves a 14 pts. la quartera; 700 pts. i 20 quarteres de llegums, al mateix preu: 280 pts.

Son Manera, com Son Picornell, una de les possessions altre temps ben valorades però comparat amb el preu d'ara és ridícul

MOBLES: 2 llits de matrimoni: 80 pts., 3 matalassos de llana: 120 pts., 2 matalassos de palla: 10 pts., 1 caixa de poll: 30 pts., 5 taules: 50 pts., 3 dotzenes de cadires de diferents formes: 36 pts., 4 quadres amb marc de caoba: 8 pts., 24 llençols de fil: 180 pts., 6 estovalles i 24 torcabques: 42 pts. i 1 rellotge d'argent de butxaca: 40 pts.

IMMOBLES: 1 casa coneguda per Can Guia, carrer Cedrón nº 34 (aquest número no es correspon amb el d'avui): 5.300 pts., S'Almudaina, vinya (1 quartó, 75 destres) 1.450 pts., S'Almudaina des Molí (2 quarterades, 1 quartó, 20 destres) 9.350 pts., Son Picornell (3 quarterades, 2 quartons, 46 destres) 10.100 pts. i Son Tei (6 quarterades) 21.000 pts.

De l'inventari dels béns que formen l'herència de Tonina-Aina Matas i Ferragut: Un rosari d'or: 30 pts., 2 botonades d'or completes: 100 pts. i 1 creu d'or: 25 pts.

Fins aquí l'extret dels inventaris.

Això són vertaderament preus d'escàndol i no aquests que proclamen els grans magatzem d'avui en dia. Constatem el que podria comprar-se avui amb el preu d'ahir i comparau amb el que hi compraren els nostres avantpassats. Vos hi divertireu.

Tenc davant els ulls les dues darreres

propagandes que he trobat dins el batiport i que també vos deixaren dins els de les vostres cases. Només alguns exemples:

De 8, 10 i 25 pessetes no he trobat res a les propagandes; de 30 pts., jogur "Danone"; de 40 pts., neules per a gelats (20 u.); de 50 pts., llauna de trinaranjos; de 80 pts., salsitxes (6 peces); de 100 pts., hi ha tota una oferta especial de productes a 99 pts. des de gelatina "Royal" fins a torcabques "Gass"; de 180 pts., colònia lavanda "Puig"; de 280 pts., olives farcides "44", 2 kg.; de 700 pts., dos multipack "Frigo"; de 900 pts., xoriço "Pamplona" extra gros; de 1.450 pts., menjar per cans i croquetes "Centra" 10 kg.; de 9.350 pts., una calaixera de 4 calaixos; de 10.000 pts., kit inicial lacat en blanc per a interior d'armari; de 21.000 pts., un armari d'eines, però quedaríeu a deure 975 pts.

Els alquimistes medievals cercaven infatigablement la pedra filosofal. No la trobaren mai, mai tingueren en el seu poder una substància que en contacte amb qualsevol metall el convertís en or. Per ventura el que no pogué fer cap substància ho podrà fer avui l'enginy humà si aconseguís una altra mena de pedra filosofal: fondre els preus d'ahir amb els sous d'avui.

Josep Oliver i Verd

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

En el Puig el dia
de Crist Rei

*Les nines més grandetes
que anaven a escola a Ca
Ses Monges fa cinquanta
anys, a l'escalonada del
Puig de Sant Miquel el dia
de la festa de Crist Rei,
que se celebrava el darrer
diumenge d'octubre,
després de l'ofrena que
feren a la Mare de Déu,
que veim darrera elles,
cantant probablement
l'himne "Christus vincit..."*

*Hem reconegut na
Francisca Sampol,
Francisca Verger (de cas
secretari), Antònia de Ses
Mayoles, Antònia
"Pellusca", Catalina
Rossinyol "Bou", Joana
Lladó, Maria "Vermell",
Maria Reus, Aina Socias,
Catalina "Quelet" i
Magdalena Rossinyol.*

Records d'infantesa

Por de la mort

Quan tenia uns tres anys vaig veure per primera vegada un mort. Era el meu padrí matern, finat després de dos anys de prostració a causa d'una trombosi cerebral. Jo seia en una cadira infantil, ben a la vora del baül cobert de tela negra, davant dels genolls de la meva tia Jerònia, germana del difunt. No vaig tenir gens de por. La innocència de la meva edat i el que el padrí no hagués estat emmortellat, sinó que vestia roba obscura corrent per anar a algun esdeveniment social d'un cert compromís, en serien la causa.

El segon mort que trob dins la meva memòria és el sacerdot don Mateu de Son Moia, de cos present a la casa

número 16 del carrer Major, davant la casa que avui és "Sa Nostra". Aquesta vegada em commocionà, però més que el cadàver mateix, l'aspecte de cera per exemple, la roba que duia. Anava revestit amb ornaments litúrgics de difunts, or i negre, com si estigués a punt de sortir de la sagristia per celebrar missa.

D'aquí em vingué una primera por, no de la mort pròpiament dita, sinó de la seva parafernàlia: el baüls, les mortalles, les casulles litúrgiques, el túmul alt, cobert d'un gran drap negre, creuat al llarg i ample per una veta de tela blanca i enrevoltat de ciris dins els seus corresponents canelobres fúnebres,

situat a la nau de l'església davant l'altar major. El cotxe dels morts i el renou tenebrós de les seves rodes en moviment. ¿Com era possible que hi hagués un home, el cotxer, tan insensible i valent assegut al pescant del cotxe, amb una caixa funerària plena al darrera, capaç de menar-lo al cementeri sense por, serè i amb dignitat professional?

M'atreia la morbosa parafernàlia de la mort. Anava a cal fuster Tomeu Sampol, ubicat a plaça on avui hi ha la botiga de mobles, quan em temia que estava fent una caixa fúnebre. Era capaç d'acostar-m'hi quan ja tenia un lateral cobert de tela negra, feia abstacció de la resta del baül i imaginava com seria una vegada acabat. Aleshores també era capaç de resistir l'espectacle imaginat, però no

(Continua a la pàgina següent)

Comunicat el PSM

Pere Sampol respon a Ramonell: "Montuïri mai havia rebut tantes subvencions del CIM com en els darrers dos anys"

Pere Sampol respon en números a les falsedats de Ramonell que afirmà: "El

Records d'infantesa

(Ve de la pàgina anterior)

record mai d'haver-ne vist cap totalment i realment fet dins la fusteria.

Una vegada, a les tantes de la nit, despertaren en Tomeu Sampol per dir-li que tal persona estava a les darreres. En Tomeu anà a cridar les "Aloies", proveïdores de tela negra, a fi de poder tenir enllestit el fèretre a l'hora oportuna. Però, mirau per on!, el moribund no badallà a les immediates, i encara aguantà quatre dies. Això vol dir que el seu taüt, ja llest, estigué dret a un angle de la fusteria tot aquell temps com si fos una raconera. No és d'estranyar que una de les ties d'en Tomeu, na Sebastiana o na Catalina, veient jugar una neboteta per dins la fusteria i embadalint-se davant el macabre espectacle s'exclamàs:

- Tonina, no t'hi acostis! Quina creu aquesta fusteria!

La por de la mort la vaig experimentar per primera vegada davant el cadàver d'en Jaume Nicolau de Son Pujol, carrer de Bonavista, 21. Com altres nins, vaig córrer a badar el mort. L'havien, posat a dalt, en una cambra al fons del corredor. Abans d'entrar al dormitori, a la dreta, hi havia, i hi ha avui, un armari encastat sense porta. N'havien tret la roba i col·locat, dreta i a punt, la tapadora de la caixa.

Puj l'escala, arrib al corredor i veig el trull del fons. Corr de cap allà només pendent del que podria veure des de la meua estatura. En aquell temps, 1936, tenia set anys. Afanyant-me, esforçant-me, de puntes i allargant el coll... Inesperadament, de sobte, em trob, freg no freg, amb la sencera, negra, impressionant, amenaçant com la mà peluda, tapadora del baül. Gir en coa, fuig, fuig fins el punt de no recordar de cap manera com vaig davallar l'escala, i surt al carrer trastornat i transformat. Tenia plenament encomanada la por de la mort i, aquesta vegada sí, la por de la mort en ella mateixa.

Josep Oliver i Verd

pacte de regrés del CIM està fent molt de mal a Montuïri". Però la realitat és molt distinta. Des de l'any 1988 a 1994 l'Ajuntament de Montuïri va rebre del Consell Insular 126.605.188 pts. per obres, que suposen una inversió anual de 18.086.455 pts. Des que el PSM gestiona la Comissió de Cooperació del Consell, durant els anys 1995-1996, el CIM ha subvencionat l'Ajuntament de Montuïri obres per valor de 59.821.799 pts. és a dir, una mitja anual de 29.910.899 pts.

No acaben aquí les ajudes del CIM a Montuïri: la Comissió de Cultura i Patrimoni va concedir una subvenció de 400.000 pts. per a la restauració del Retaule de Sant Pere, subvenció que es repetirà l'any 1997; s'ha concedit una subvenció a la Banda de Música de 400.000 pts. pels concerts donats a Àustria; s'ha augmentat la subvenció al Torneig de la Llum fins a 325.000 pts. anuals, a part d'això s'ha oferit la col·laboració del CIM per restaurar alguns elements patrimonials de Montuïri com el pou del Rei, les Tres Creus i d'altres, estant a l'espera d'una petició concreta per part de l'Ajuntament.

És falsa, per tant, l'afirmació que el Pacte de Progrés del CIM sigui perjudicial per a Montuïri, al contrari, els darrers dos anys són els de més col·laboració per part del Consell, tant amb l'Ajuntament com amb les entitats del poble. Pere Sampol afirma estar molt dolgut amb l'Ajuntament de Montuïri per les paraules de Ra-

monell i una actitud constant de menyspreu cap a la institució que representa: "faig tot el que puc per Montuïri, sense discriminar altres pobles i no necessit que ningú m'ho agraci, però fins aquí hem arribat". Ramonell ha demostrat el seu fanatisme, no reconeixent que Montuïri des que Pere Sampol és Vice-President del Consell Insular rep més subvencions que amb tota la història. No només Montuïri, sinó tots els municipis de Mallorca estan rebent més ajudes gràcies a la bona gestió que està fent actualment el Consell. Basta saber que les obres subvencionades als distints municipis en dos anys han passat de 900 milions a 1.400 milions, gràcies a que es reinverteixen les baixes que s'obtenen amb les subhastes de les obres en lloc d'adjudicar-les directament.

Pere Sampol afirma que seguirà aportant tot el que pugui a Montuïri sense que el puguin acusar de fer parts i quants, sigui quin sigui el color polític de l'Ajuntament. Per desgràcia Ramonell ha demostrat que posa el seu partidisme i el seu odi a altres formacions polítiques per damunt dels interessos de Montuïri.

Oficina de Premsa del PSM

OLIMPIADA DEL CUC DE L'ESPERANÇA

ESTADI BALEAR

Diumenge, 10 de novembre de 1996, a les 11 hores

GRAN DESFILADA

++ de 3 Kms. de cuc

¡¡no s'ha vist mai...!!

CAPARROTS, DIMONIS, BANDES DE MÚSICA...

MOLTS DE DIVERTIMENTS

Vine i participa!!

ENTRADA GRATUÏTA

Informació:
Quatre de Baskers - C/ Sant Ignasi, 27A - Tel. 44 00 00 - 20 40 51 - Palma
Associacions de veïns i joves locals

Bartomeu Bauzà Moll "Pelut"

El mestre d'obres de les Escoles

Bartomeu Bauzà Moll "Pelut" va néixer dia 14 de març de l'any 1897, al carrer de Sant Bartomeu, a can Pelut del celler den Vanrell. Els pares eren en Bartomeu Bauzà Bauzà "Pelut", de professió pagès i na Joana Aina Moll Sastre, "Perota". Tingué sis germans, Sebastià (1), Antònia Aina, Rafel, Joana Aina, Miquela i Joan, tan sols els dos darrers són encara vius. Es casà dia 10 de febrer de l'any 1927 amb Coloma Serra Barceló de can Vedell que era cosidora. D'aquest matrimoni nasqueren tres fills Bartomeu, Joana Aina i Miquel.

Sabia llegir i escriure i aprengué amb Gaspar Mas "Comelles" a aprendre dibuix lineal, el qual li fou molt profitós per al seu ofici de picapedrer. De petit, com molts altres al·lots, ajudava als pares en les tasques de fora vila. També anava llogat a collir olives a les possessions de la muntanya, a una d'aquestes conegué i parlà personalment amb l'Arxiduc Lluís Salvador. Aprengué l'ofici de picapedrer amb mestre Miquel Sastre "Xinet" fins que s'establí pel seu compte.

Alguns edificis més representatius fets per ell a Montuïri són cas Secretari al carrer Major (2) a principis de la dècada dels anys vint. Al carrer Joan Alcover cas Confiter. L'estructura del xalet de na Margalida de ca s'Hort al cantó del carrer de Palma i del carrer del Garrover, també el xalet de ca na Margalida de sa Torre al carrer del mateix nom i ses cases de cas Collells (avui en dia de sa matança de can Fiol) al carrer del Garrover.

Era el mestre d'obres de les dues possessions de Son Coll i també de l'amo en Bernadí de Solanda. Alguns dels picapedrers que treballaren amb ell foren en Joan "Matxó", en Biel "Pallusco", en Guillem "Muix" i en Toni "Pelut".

Políticament, a l'igual que molts picapedrers de la vila, estava apropiat al partit de Joan Mas i Verd "Collet", Esquerra Republicana.

L'obra més emblemàtica seva fou la construcció del Grup Escolar de Montuïri durant els primers anys de la dècada dels trenta. El procés de com va arribar a aconseguir el contracte fou mitjançant una subhasta. Ell i un mestre d'obres de Maria de la Salut coincidiren amb els pressuposts i es decidiren a fer-ho man-

comunadament. De totes formes el mestre d'obres mariando tan sols visitava les obres esporàdicament. Això vol dir que la major responsabilitat de les obres va recaure sobre el nostre biografiat. Hi treballà molta gent per què s'havia d'accelerar la construcció, fins i tot havia guixaires de sa Pobla. Les obres eren supervisades, de tant en tant, per l'arquitecte Guillem Forteza i especialment per l'aparellador d'aquest, Miquel Fullana.

El reconeixement del treball fet possibilità que pogués aspirar a un lloc de feina a Obres Públiques. No arribà a aconseguir-ho a causa del començament de la Guerra.

Una de les característiques de la seva personalitat era la gran importància que donava als estudis de la gent jove per la qual cosa estimava les Escoles com si haguesin estat seves. Quan a ca seva arribava gent de fora poble un dels seus plaers era mostrar-los l'edifici escolar, era el seu orgull.

La Guerra Civil provocà un canvi radical en la seva vida. Les seves implicacions polítiques l'obligaren a fugir de casa seva i refugiar-se, juntament amb en Guillem Garcias "Mosson" i en Rafel Pocoví "de ca ets Andreus" a algunes casetes de foravila, les d'en Tomeu "Nyol" i a Son Pujol de can Queló amb l'amo en Llorenç per evitar les patrulles de falangistes que anaven cercant elements proclius al règim republicà.

Fou detingut dia 23 d'agost a ca seva al carrer de Ramon Llull per sis falangistes del poble. Conduït amb en Guillem "Mosson" i en Rafel "Andreu" a la Casa de la Vila, el dia de Sant Bartomeu al matí foren traslladats a Palma (3). Ell restà empresonat al vaixell Jaume II i posteriorment duit a can Mir, a les Avingudes, per espai d'aproximadament

En el mateix recinte de les Escoles es fotografiaren (a dalt) Joan Salvà "Salat", Joan Bauzà "Pelut", Bartomeu Miralles "Marro", (en mig) Bartomeu Mesquida "Piedós", un mariando, (a baix) Joan Mayol "Matxó" i Bartomeu Bauzà "Pelut" (el ressenyat en aquest escrit).

dos anys. Després passà a Manacor, tornà a can Mir i finalment a Formentera durant mig any. A la presó de Manacor s'especialitzà en treballs artesanals de fusta per passar el temps.

Condemnat a dotze anys de presó fou alliberat al cap de cinc, el mes de maig de l'any 1941 en què retornà a Montuïri. Hagué d'anar cada vespre al quarter de la Guàrdia Civil durant un temps, a més a més, li fou retirat el carnet de mestre d'obres i hagué de passar a treballar amb el seu germà Joan. Tot aquest procés repressiu afectà seriosament la seva salut i ja mai més fou el d'abans de la guerra.

Morí dia 8 de desembre de l'any 1966.

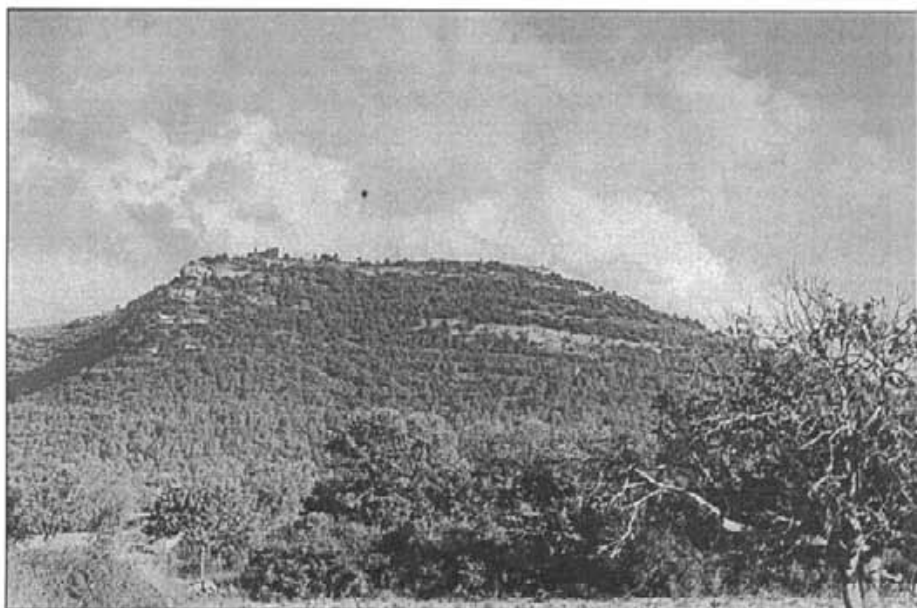
Guillem Mas

1. - Sebastià Bauzà Moll, es ferrer Pelut, fou el segon batle del règim franquista a Montuïri.
2. - Propietat aleshores de Josep Maria Llorens Clariana, secretari de Montuïri.
3. - Els seus dos companys tingueren més mala sort, ja que foren assassinats.

El garrover, l'arbre més típic del secà mallorquí

Segurament existeix el garrover a Mallorca des de fa segles, ja que és un arbre de llarga vida i molt resistent a les malalties, plagues i poc exigent en conreu i en qualitat de terrenys. Creix i produeix a terres primes, prop de la mar, costers, i essent vells produeixen fruit, tal vegada millor. N'hi ha molts que de vells que són tenen la soca gruixada, crivellada, amb clapes podrides, a conseqüència hi ha forats fins i tot n'hi ha que la tenen més de mig buidada i a dins s'hi fan gírgoles i els puputs i mussols, niu. Aquestes senyes denoten que tenen molts d'anys, així i tot se'l veu espone-rós, amb el fullam d'un color verd intens, tirant a blau i sempre amb fruit, ja que treu la flor quan comencen a madurar les garroves i normalment quan les recollexen ja tenen garrofetes petites. Per aquest motiu es diu, des de fa molt de temps, bon arbre és el garrover/ que fa garroves tot l'any/ quan li cullen les d'enguany/ ja té les de l'any que ve.

No conec gaire varietats de garroves o garrovers, solament puc esmentar-ne tres o quatre que són: De la mel: es diuen així perquè són les més dolces i gruixades; la negrina, que és d'un color molt negre; de costella, el nom és degut a que tenen forma torta, semblant a una costella. Segurament n'existeixen més castes que jo no sé. Després hi ha les de pipiu, aquestes però, no són una varietat, venen ésser com els secalls de les ametles, és a dir, són les mal madu-

Abans, per molts d'indrets del terme, abundaven els garrovers

rades i que han romàs curtes i primes.

Actualment hi ha una certa demanda d'aquest fruit, però no és el fruit en si allò de valor, sinó el pinyol o garroví, el qual és molt apreciat per l'indústria del qual no sé que no sé que se'n treu. Però per l'alt preu el qual es paga deven sortir coses útils i apreciades.

Això ha fet que les garroves primes, les més xereques, les de pipiu, siguin les de més apreciació perquè tenen poca molsa i molts de pinyols.

El garrover és l'arbre més típic del secà mallorquí i del seu fruit, la garrova, s'aprofita tot inclòs el pinyol, perquè en-

cara que el consum hagi minvat s'em-pren per pinso dels animals, fins i tot per menjar les persones com a remei contra la cagarel·la, ja que és astringent, a més, hi ha receptes de cuina on s'empra d'ingredient farina de garrova. Dins el ram industrial s'obtenen sucres, alcohols i així com també succedanis del cacau per a la fabricació de xocolata i altres elaborats. I com he esmentat abans allò més apreciat i valuós és el garroví

Només sé de gloses i cançons referent a la recollida de la garrova la que ja he escrit. Dites en sé dues o tres, diuen; *pel juliol la garrova es posa dol*, aquest dit és degut a que comença a canviar de color verdós a negre. *En Joan esmola la garrova*, no sé quina definició li he de donar, crec que es diu a una persona molt xerradora. També d'una bèstia o persona vaga que no va molt de feina es diu *no se guanya ni les garroves*.

I essent el garrover un arbre de llarga vida, poc exigent en terreny, creix i produeix a onsevulla, i encara que les seves flors no siguin vistoses, perquè les fa pels troncs i petites, el seu fullam perenne, tot l'any dona verdor i embelleix el paisatge, dona fresca ombra l'estiu on les ovelles hi s'estegen i el seu fruit, la garrova, és fàcil de recollir i per ara bona de vendre. Per tant es convenient conservar els que hi ha i sembrar-ne de nous.

OMEGA

Moments

estelars

AGENT OFICIAL

Joyeria Fermin

MANACOR-PORTO CRISTO-CALA MILLOR

Orquidea

Perlas
Orquidea®

Tornen el bàsquet i el cross

El club Poliesportiu Montuïri ha federat tres equips de bàsquet femenins
El dissabte 30 de novembre es farà el "I Cross Fira Montuïri 96"

Dues bones notícies encapçalen al informació esportiva d'aquest mes. Tornam als millors temps de l'esport base de Montuïri.

El club Poliesportiu Montuïri ha federat tres equips femenins de bàsquet que participen en els campionats de Mallorca. Recordam els èxits assolits per aquest esport als anys 70 quan per primera vegada va haver-hi un equip infantil, va fer campió de grup i era entrenat per Mateu Rigo. Més recentment i per dos anys consecutius, l'equip cadet es va proclamar subcampion de Balears i va participar en els campionats d'Espanya que se celebraren a Alacant (1990) i País Basc (1991). Entrenaren aquestes jugadores, primer en Guillem Fiol i després Antoni Gomila.

Havien passat uns anys sense competició federada. S'havia participat en els torneigs escolars i inclús es va aconseguir el títol de Mallorca el passat juny al poliesportiu de Felanitx. Ara torna la competició setmanal i federada. Per cert, que a la primera jornada es va començar amb bon preu atès que dos equips guanyaren a camp contrari i a la tercera, celebrada en Es Dau, tots tres equips varen obtenir sengles victòries. Aspecte que cal remarcar és el fet que el veterans Toni Gomila i Llorenç Capellà compten ja amb ajudants que han estat jugadores seves o delegats d'anys passats o nous.

El president del club Poliesportiu Montuïri és Gabriel Mateu Socies, el secretari Jaume Martorell Fullana i el tresorer Gaspar Socies Mora.

L'altra bona notícia fa referència al cross. L'Ajuntament de Montuïri, en col·laboració amb el Consell Insular de Mallorca i la Federació Balear d'Atletisme, organitzarà el 30 de novembre (dissabte anterior a la fira) el "I Cross Fira Montuïri 96". També hi donaran el seu suport la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i el Comitè Comarcal de l'Esport Escolar de Montuïri.

Aquesta prova tindrà dues parts ben diferenciades. Per una banda, es farà el cross escolar -anomenat "compartit"- en el qual hi participen les escoles i clubs

Bàsquet Montuïri Cadet Femení. Excel·lent inici de la temporada: 2 partits i 2 victòries

de Mallorca a les categories iniciació, benjamí, aleví, infantil i cadet, tant masculines com femenines. És una prova obligatòria i puntuable per al campionat de Mallorca (per anar a les finals insulars, els atletes han d'haver assistit als cross compartits). Això és important perquè ja forma part del calendari oficial i perquè vendran els millors atletes de l'Illa.

Després de les carreres escolars, se'n farà una altra per a juvenils, júnior, promeses, sèniors i veterans que anirà per Ses Rotes.

La primera carrera començarà a les deu del matí i la darrera a la una manco quart.

Qui no se'n recorda del "cross popular" que organitzava l'APA de la mà de Miquel Roig els anys 80 pels camins de Ses Rotes!

Primers dos punts de la temporada en Es Dau de l'equip mini-bàsquet femení de Montuïri en el partit contra Pla de Na Tesa. Era el començament d'una nova etapa per al bàsquet montuïrer

Montuiri infantil temporada 96/97. Va començar amb bon peu la lliga: 6 - 0 davant el Barracar

MINI-BÀSQUET

. Equips (15): Bons Aires A, Santa Maria, Campos, Colonya de Pollença, Alcúdia, Montuiri, Sant Josep, Sagrat Cor, Bons Aires B, Hispània, Pla de Na Tesa, Jovent, Joventut Mariana de Sóller, Lluçmajor i Cide.

. Inici: 19 octubre

. Final: 31 de maig

. Horari: Dissabte dematí

. Jugadores (13):

Anglada Moll, Aina

Català Moll, Montse

García Claramunt, Violeta

Gomila Nicolau, Joana Maria

Mairata Bauçà, Magdalena

Mayol Cerdà, Antònia

Mayol Miralles,

Sebastiana Magdalena

Nicolau Pizà, Margalida

Pomar Relucio, Maria

Ribes Martorell, Sebastiana

Rigo Munar, Margalida

Rossinyol Pocoví, Joana Maria

Serra Garriga, Maribel

. Entrenador:

Gomila Moll, Antoni

. Delegats:

Capellà Coll, Llorenç

Nicolau Cerdà, Mª Teresa

INFANTILS

. Equips (14): Santa Maria, Campos, Perles Manacor, Montuiri, Binissalem, Molinar, Campanet, Hispània, Guillem Galmés de Sant Llorenç, Bàsquet Inca B, Pla de Na Tesa, Joventut Mariana de Sóller, Santanyí i Bons Aires.

. Inici: 19 octubre

. Final: 24 maig

. Horari: Dissabte dematí

. Jugadores (12):

Beltran Cerdà, Joana Maria

Gomila Gomila, Joana

Martorell Sastre, Magdalena

Mas Rigo, Antònia

Mateu Sampol, Margalida Antònia

Mayol Cerdà, Joana

Mayol Samaniego, Encarna

Núñez Bustos, Sandra

Oliver Gallard, Margalida

Pocoví Linares, Maribel

Sociés Fiol, Aina Maria

Taberner Barceló, Margalida Antònia

. Entrenador:

Fiol Tomàs, Guillem

. Delegats:

Beltran Cerdà, Margalida

Martorell Fullana, Miquel

CADETS

. EQUIPS (14): Santa Maria, Soledat, Pla de Na Tesa, Selva, Joan Capó B, Montuiri, Molinar, Santanyí, Avante, Perles Manacor, Guillem Galmés de Sant Llorenç, Gesa Alcúdia, Campanet i Andratx.

. Inici: 19 octubre

. Final: 24 maig

. Horari: Dissabte horabaixa

. Jugadores (10):

Bauçà Amengual, Esperança

Gomila Marquès, Maria

Jaume Garí, Maria Antònia

Martorell Sansó, Magdalena

Miralles Martorell, Catalina

Mayol Roca, Maria

Pocoví Melià, Jerònica

Pocoví Linares, Margalida
Rigo Bennàssar, Catalina
Rossinyol Pocoví, Maria Antònia

. Entrenador:

Gomila Moll, Antoni

. Delegats:

Mascaró Cerdà, Catalina

Mayol Roca, Jaume

Ribes Cerdà, Antònia

El club ha organitzat la rifa d'una bicicleta mountain-bike per tal de recaptar fons per fer front a les despeses de la temporada. Està exposada a Ca Na Jerònica.

RESULTATS DE SETEMBRE I OCTUBRE

FUTBOL

Futbol-7 benjamí

Montuiri, 4 - Badia Cala Millor, 7

Petra, 14 - Montuiri, 1

Montuiri, 2 - Algaida At, 0

Futbol-7 aleví

Montuiri, 4 - Valldemossa At, 2

Mariense, 0 - Montuiri, 5

Montuiri, 5 - La Porciúncula, 7

Son Roca, 2 - Montuiri, 5

Infantils

Montuiri, 6 - Barracar, 0

Cadets

Montuiri, 5 - Algaida, 1

Margaritense, 2 - Montuiri, 2

Montuiri, 7 - Barracar, 3

Juvenils

Rotlet Molinar, 3 - Montuiri, 2

Montuiri, 2 - Sant Francesc B, 0

Escolar, 3 - Montuiri, 3

Montuiri, 2 - Patronat B, 0

Portocristo, 1 - Montuiri, 0

I regional

La Victòria B, 0 - Montuiri, 3

Montuiri, 1 - Verge de Lluc, 0

Murense, 2 - Montuiri, 1

Montuiri, 0 - S'Horta, 0

Montuiri, 1 - Peguera, 1

At Balears B, 3 - Montuiri, 5

Montuiri, 4 - Platges de Calvià, 0

Algaida, 4 - Montuiri, 1

BÀSQUET

Mini-bàsquet

Hispània, 17 - Montuiri, 74

Montuiri, 34 - Pla de na Tesa, 20

Infantils

Bàsquet Inca B, 46 - Montuiri, 35

Montuiri, 59 - Pla de na Tesa, 9

Cadets

Santanyí, 40 - Montuiri, 42

Montuiri, 42 - Avante, 25

Biel Gomila

CONEGUEM L'EQUIP DE I REGIONAL

José Ramón García

Ha complit 21 anys i va néixer dia 8 de gener de 1975. És el porter i té la il·lusió que enguany el seu equip, el Montuïri, faci campió. L'equip preferit per ell és el "Reial Mallorca" i en Toni Prats el seu ídol. Des del 7 anys ha jugat en totes les categories del Mallorca i aquesta temporada l'ha deixat per venir a actuar en Es Revolt. Com anècdota en recorda una que li va passar a la lligueta d'ascens sub-19. Concretament va esser a la tanda de penaltis. En va parar dos i li va sortir un partidàs. Ens conta que aquell per ell va esser inoblidable.

Gabriel Sampol Ribas

Té 26 anys, ja que va néixer dia 6 de gener de 1970. Al futbol base va jugar amb el Montision i el Mallorca; de juvenil, amb el Montuïri i el Sant Gaietà i a III divisió amb el Montuïri i el Ferriolenc. Juga de davanter i creu que el Montuïri farà campió i ascendirà de categoria. El seu equip preferit és el Reial Madrid i el seu ídol, en Santillana. Com anècdota recorda que jugant amb el Sant Gaietà anaren a jugar a Barcelona i quan foren a l'aeroport s'equivocà de terminal i quasi va perdre l'avió. Però així i tot va arribar a temps.

Bartomeu Verger Rossinyol

Va néixer el 31 de juliol de 1974. Per tant té 22 anys. Al futbol base va jugar a Montuïri i essent encara juvenil va debutar amb els grans. També ha jugat amb el Mallorca juvenil (2 anys), amb el Mallorca Atlètic (2 anys) i amb el primer equip, cedit al Ferriolenc (1 any). Actualment juga de centrecampista i creu que ascendirà a preferent. Té tres equips preferits: Mallorca, Barcelona i Betis. I com a jugador ídol, en Laudrup. Ha retornat a jugar a Montuïri perquè la directiva s'interessà per ell i també perquè el futbol l'ha decepcionat. En el moment que va fitxar pel Montuïri ja no tenia les aspiracions d'anys enrera i simplement volia tornar passar gust de jugar a futbol, ja que va estar aturat dos anys per lesió. Ha rebutjat una oferta del Figueres per actuar a II B. Ha preferit jugar enguany a Montuïri.

Recorda una anècdota de quan jugava amb el Mallorca At. Concretament va esser durant la lligueta d'ascens a II B, que havien de jugar contra el Jumilla, equip de Múrcia. Es va pensar que hi aniria i per tal motiu aquell dia s'havia comprat una mudada i corbata. Es va presentar al Lluís Sitjar cregut d'aniria Múrcia, però al poc temps va saber que no estava convocat i els altres jugadors se'n rigueren d'ell, sobretot pel traje i corbata. "Aquell dia -conta- em vaig avergonyir molt".

J.A. Payeras Ramonell

Als "quintos" del 51

"Quintos" del cinquanta-un que aquí mos hem reunit, hem d'anar tots ben units perquè no en caigui ni un.

Els qui s'han adelantats, els qui ja el cel trepitgen, des d'allà dalt desitgen que aquí visquem tots plegats.

Des d'aquí feim memòria, i els qui falten, recordam; plegats per ells desitjam un lloc a la santa glòria.

Un aplaudiment plegats ben fort facem des d'aquí, perquè allà el puguin sentir els qui s'han adelantats.

Miquel Mas "Saio"

Les troballes de Son Fornés

L'Ajuntament està fent gestions perquè les restes del poblat talaiòtic de Son Fornés trobades en diferents jaciments arqueològics entre 1975 i 1988 i que foren depositades a Ciutat en el Museu de Mallorca, retornin a Montuïri a fi de ser exposades a un habitatge del Molí des Fraret.

D'aquesta manera i amb aquest material prehistòric així com amb altres objectes de valor cultural del poble es podria anar creant una espècie de museu de Montuïri i així, a més de ser protegits, conservats i custodiats els elements que formen part del nostre patrimoni històric i cultural, també podrien estar exposats i esser contemplats pel públic interessat.

S'ha donat via lliure per començar les obres dels graons

Col·lecta del DOMUND

La col·lecta del DOMUND per ajudar a les necessitats de les missions celebrada el passat 20 d'octubre va recollir a Montuïri 101.660 pessetes. Gràcies a tots els donants.

Baptismes

El primer diumenge de novembre, dia 3, a les 17 h. tindrà lloc la celebració comunitària del baptisme a l'església parroquial.

Unció dels malalts

El diumenge dia 10 a les 12 h. i en el marc de l'eucaristia dominical es farà la unció dels malalts a totes les persones majors de 70 anys.

Puig de Sant Miquel

S'ha llogat el restaurant del Puig de Sant Miquel a unes noves persones que, tot i esser de Palma, viuen els caps de setmana a Montuïri. Estan interessats en donar-li un aire nou. Entre altres coses es volen dedicar a elaborar cuina casolana mallorquina i a ambientar el local amb característiques mallorquines.

A l'hora de redactar el nou contracte, la Comissió Econòmica de la Parròquia ha posat a l'abast dels qui pugen al Puig, que tinguin dret a beure de la cisterna. Per això mateix s'instal·larà una aixeta perquè es pugui beure.

A més, part de la terrassa de la cisterna serà d'ús públic.

Els nous arrendataris s'han compromès per escrit a respectar aquestes condicions, a tenir sempre aigua potable dins la cisterna, a cuidar l'entorn i conservar-lo net, així com també a no instal·lar res fix que pugui desdir de l'entorn natural.

Per la seva part tenen ganes de restaurar tot el que faci falta per tal que el Puig tinguí les seves pròpies característiques.

Tenen previst obrir al públic el proper dia 1 de desembre, dia de la fira de Montuïri.

Nofre Torres, rector

Formació cristiana per a tots

El proper dia 13 a les 21 h. a la rectoria de Montuïri tindrà un tema de formació sobre el nostre **baptisme** a càrrec de Mn. Sebastià Salom, vicari episcopal de la nostra zona.

Dia de l'Església Diocesana

El diumenge dia 17 se celebra a tot l'Estat Espanyol el dia de l'Església Diocesana. Aquesta jornada fa uns anys que es realitza per anar creant consciència que és entre tots els cristians catòlics que hem de sostenir la nostra Església a fi d'arribar al propi autofinançament. Per aquest motiu la col·lecta d'aquest diumenge anirà destinada a aquesta finalitat.

Cursets prematrimonials

El proper dia 18 a les 21 h. a les residències de Porreres començarà el curset de preparació per a aquelles parelles que en breu pensen contreure matrimoni.

Missa de Santa Cecília

El diumenge dia 24 a les 11 h. a l'església començarà la missa que anualment se celebra en honor a Santa Cecília, patrona dels músics. A continuació tindrà lloc un concert musical.

Advent

El diumenge dia 1 de desembre comença l'Advent: Temps per preparar-nos a celebrar el Misteri de l'Encarnació i Salvació del Fill de Déu per a tota la humanitat.

Els graons

Tot i que des del Patrimoni Històric i Cultural del CIM ens han autoritzat —de paraula— la via lliure per començar les obres dels graons, a hores d'ara no ha arribat l'autorització explícita per escrit. És que les coses administratives duen un procés molt lent i haurem de tenir paciència.

La Comissió del graons segueix treballant per accelerar el procés de l'inici de les obres i va fent gestions per recaptar fons.

Segona ponència del Sínode Diocesà: Celebrar i viure la salvació en Jesucrist

El passat mes d'octubre es presentà la segona ponència del Sínode Diocesà de Mallorca. enguany es tractarà sobre **els sagraments**, signes certs per celebrar i viure la nostra fe en Déu.

(En el requadre següent s'inclou un resum del que serà un treball per grups durant el curs 1996-97).

CELEBRAR I VIURE LA SALVACIÓ EN JESUCRIST

- L'Eucaristia i el diumenge, font i model de viure en Crist.
- Els sagraments de la fe, celebrats, viscuts pel poble de Déu. La pietat i la religiositat populars.
- Ordenats al servei de la comunitat cristiana: El ministeri del Bisbe, dels preveres i dels diaques.
- Consagrats i consagrades a servir el Regne de Déu.
- El matrimoni, comunió sacramental de vida i amor, generador de la vida cristiana.
- Perseverants en l'oració personal i amb la comunitat cristiana.

Demografia

Octubre de 1996

Naixements

Dia 8.- Catalina Escalas Tous, filla d'Antoni i de Catalina.

Dia 8.- Margalida Estrany Munar, filla de Joan i de Margalida.

Matrimonis

Dia 5.- Rafel Miralles Rossinyol amb Aina Gomila Nicolau.

Dia 11.- Gabriel Fornés Egea amb Maria Rodríguez Vidal.

Dia 12.- Josep Aloï Vaquer amb Margalida Ferretjans Pericàs.

Dia 26.- Modesto Antonio Rabanal Vallori amb Antònia Tous Cerdà.

Temps passat

10 anys enrera

Novembre de 1986

Inauguració del parvulari

Dia 16 de novembre de 1986 fou inaugurat al costat e les escoles l'edifici del nou parvulari. Així l'ensenyament preescolar va romandre definitivament atès a càrrec de l'Estat. Hi assistí el director provincial del MEC.

25 anys enrera

Novembre de 1971

Convivència juvenil

Dia 7 de novembre de 1971 uns 60 joves i adolescents montuïrers, d'entre 14 i 17 anys, varen estar reunits durant tot el dia en Es Puig de Sant Miquel. Allà hi hagué jocs diversos, entreteniments, missa, xerrada, "parrillada", temps lliure i d'enquesta... Una gran diada, molt animada i amb perspectives de futur.

50 anys enrera

Novembre de 1946

Batalió a Montuïri

Dia 19 de novembre del 46 fa fer nit a Montuïri el batalló "La Cruzada XXVII". Els soldats anaven de maniobres i el vespre, el nostre poble semblava una festa.

100 anys enrera

Novembre de 1896

Sessió secreta

L'Ajuntament estava endeutat pels quatre costats, es devien doblers tant a particulars com a l'Administració Provincial, molts de veïns deixaven de pagar els impostos i les reunions de la Corporació eren escandaloses. Fou per això que "havent-se alarmat un tant el públic, s'acordà que la sessió de dia 22 de novembre de 1896 fos secreta. I així es féu".

Pluviòmetre

Octubre de 1996

Dia	2.....	2'6 litres m²
"	5.....	41'5 "
"	6.....	7'4 "
"	7.....	7'3 "
"	13.....	4'7 "
"	14.....	14'1 "
"	15.....	11'8 "
Total		89'4 "

Cuinar en casa

"Paté" de fetges

Ingredients

500 gr. de fetges de pollastre

150 gr. de cuixot

150 gr. de formatge

Una copa de conyac

Dues cullerades de nata líquida

Mitja ceba picada

Una fulla de gelatina

Pebre bo, farfolla (tomillo), llorer, anou moscada i orenga.

Elaboració

Posar el fetges amb adob amb el conyac mitja hora. Sofregir els fetges, sal espècies, sofregir bé. Una vegada fred, passar-ho per la "batidora". Posar dins la gelera i quan sia fred, cobrir de gelatina.

Carmen Pinteño Gómez

Apotecaries

Diumenges de novembre de 1996

Montuïri.....	10	Porreres.....	24
Petra	17	Sant Joan...	1-12

Noces d'or

15 octubre 1946

Miquel Arbona Miralles, de Son Maiol, amb Antònia Vallori Mir (de Selva).

19 novemebre 1946

Antoni Bennassar Mayol "Carboner" amb Francisca Verger Moll, de Cas fuster Mascaró.

21 novembre 1946

Bartomeu Miralles Amengual "Molí den Gospet" amb Maria Rigo Bover "Muixa".

Gloses

Al nostre director

Com està sa vostra dona,
si la varen operar?
Li desig un benestar,
Déu prest la pugui curar,
i ses ferides que hi ha
que li siguin cosa bona.

A Can Pieres

Es cafè de Can Pieres
es final ha canviat
amb persones de bondat
i duen bones quimeres;
hi van dones "sandungueres",
fan més renou totes elles
que es trons si hi ha tempestat.

Miquel Massanet "Parri"

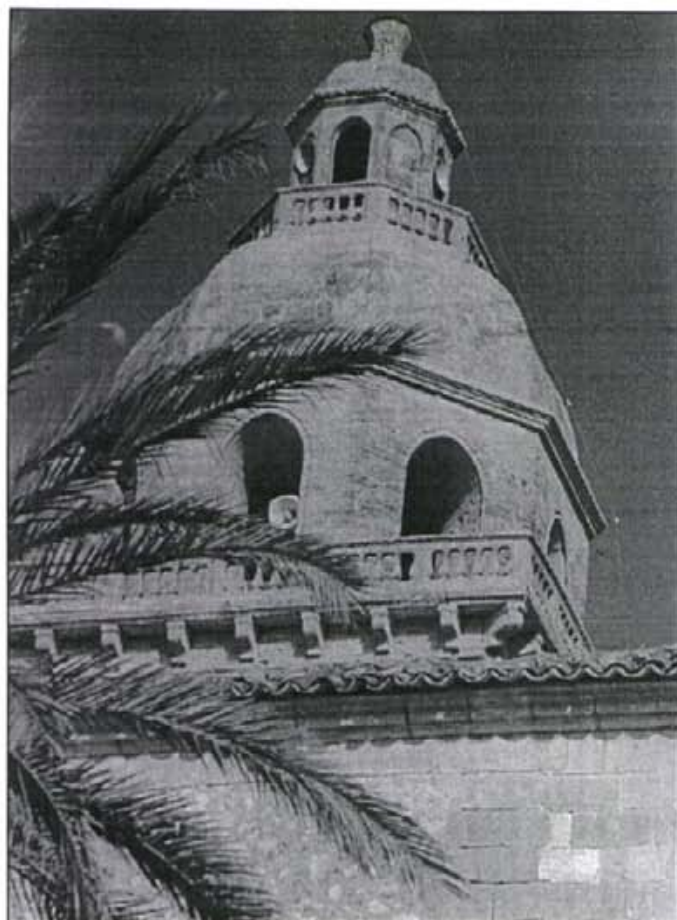
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
TRANSPORT PROPI - PINTURES - XEMENEIES
DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1

Tlf. 64 66 95

MONTUÏRI

Autor: Francesc Bevia López

Autor: Guillem Ferrer Arbona

Última notícia

Està previst que a finals de novembre comencin les obres de restauració dels graons

A una reunió mantenguda ja dia 1 d'aquest novembre a la rectoria i quan ja teníem aquest número enllestit, el Coordinador de Foment i Ocupació del Consell Insular de Mallorca, Bernat Aguiló, acompanyat pel Vicepresident del CIM, Pere Sampol, féu la presentació a la Comissió dels Graons, del projecte de dits graons, una vegada supervisat pels tècnics del Patrimoni.

En aquest projecte se segueixen les línies preexistents irregulars, s'utilitzaran les pedres originals, s'eliminaran els afegits incorrectes així com les gàrgoles. Es proposa mantenir l'actual paviment, eliminar els farols grossos i fer que els focus il·luminin l'església des dels edificis adjacents. La rampa d'accés seria de fusta o de metall, de

tal manera que una vegada feta la reconstrucció romanguí en un estat idèntic a l'original, ja que es respectarà la forma, dibuix i tamany, i així s'imprimirà en la seva reconstrucció.

Convé remarcar que els graons de Montuiri són considerats com un conjunt monumental únic a Mallorca. D'aquí que la Comissió del Patrimoni Històric i Cultural hagi posat tant d'es-ment en la seva reconstrucció. Sense aquesta autorització mai no s'hagués pogut fer. "El motiu d'aquesta demora —deia el Rector— ha estat degut a l'in-terès que té dit Patrimoni, ja que consi-dera que els graons de Montuiri consti-tueixen una construcció única a Ma-llorca d'aquestes característiques. Hem d'agrair, no obstant, al Patrimoni, l'interès demostrat,

malgrat s'hagi torbat tants de mesos a donar la seva aprovació".

De no sorgir inconvenients i obtingut el pertinent vistiplau, FODESMA es farà càrrec de la reforma com empresa particular, i segons manifestacions del mateix Bernat Aguiló les obres podrien començar ja abans d'acabar aquest mes de novembre i estar enllestides en el termini de mig any.

O. Arbona